

Ilucmajor

Número 77- Març 88

de pinte en ample

Preu: 90 pts.

Tragèdia a la finca
Ilucmajorera de
"Sa Talaia"

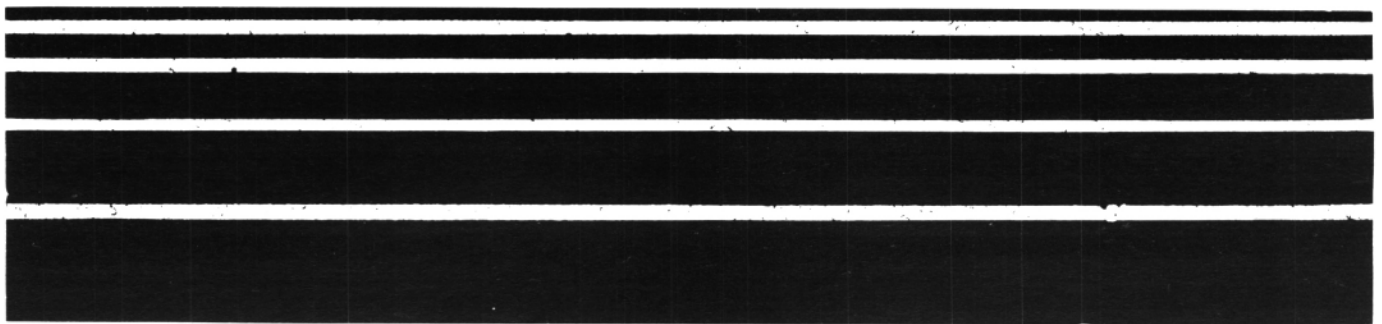
Si cada dia fos festa
i Nadal de mes en mes,
i Pasco cada setmana,
i sa corema mai vengués!

SUPER DERESA

*Per un millor servei al client ja
podeu gaudir dels PREUS MES
COMPETITIUS del mercat amb
tota classe de FRUITA a més de la
nova direcció a la CARNISSERIA*

Superderesa, el supermercat de
Llucmajor per a tota Mallorca

Revista mensual
Depòsit legal
PM 350-1.981
Any VII

EDITA:
Obra Cultural Balear de
Lluçmajor.

INFORMACIO I
PUBLICITAT:
Carrer Esperança, 2
(Lluçmajor)

DIRIGEIX:
Catalina Font

COL.LABOREN:

Joana Artigues
Francisca Barceló
Ignasi Barceló
Miquel Barceló
Miquel Bezares
Francisca C. Cabot
Francisca Capellà
Miquel Cardell
Joan Clar
Joan Contestí
Bartomeu Font
Joana Font
Càndida Gamundí
Antoni Garau
Catalina Garau
Joan B. Garau
Maties Garcías
Miquel Janer
Coloma Julià
Antonio Llompарт
Miquel Mascaró
Maties Mut
Miquel Mut
Guillem Oliver
Jaume Oliver
Margalida Palou
Sebastià Rubí
Miquel Sbert
Tomeu Sbert
Catalina Serra
Jerònia Socias
Joan Socias
Gabriel Thomàs
Amau Thomàs
Pere F. Torrents
Francesc Verderra

SECCIO ESPORTIVA:

Coordinador:
Joan Quintana

Col.laboren:

Sebastià Monserrat
Jaume Manresa

FOTOGRAFIES:

M. Clar
Fermín
Mut Fotos
Antoni Monserrat
Antoni Oliver

IMPRIMEIX:

Edicions Manacor S.A.
Ronda del Port, 60

El pensament de la
Revista s'expressa només
a través de l'Editorial.

Els nous mallorquins

Les declaracions del President Cañellas a un rotatiu peninsular en les que manifestava, molt de passada, els avantatges d'una reforma de la Constitució que permetés limitar el dret a la lliure residència dins del territori de l'estat i, per tant, regular les emigracions "interiors" han provocat la contundent desqualificació del Delegat del Govern i han alçat una de les polèmiques més vives dels darrers mesos, polèmica que només ha fet posar altaveus a na discussió sorda, però habitual a la societat mallorquina dels darrers vint anys.

Les delcaracions de l'Honorable poden interpretar-se de varies maneres. Possiblement no fossin més que una reflexió en veu alta i un pèl ingènua, ràpidament treta de contexte pel Delegat del Govern i la FSB del PSOE. Algú ha suggerit que, tal vegada, Cañellas intentàs pulsar la corda xenòfoba del mallorquí. També hom ha acusat AP de voler guanyar un espai "nacionalista" (?) encara no ben seu.

Amb tot, hem estat a punt de veure com un tema greu i important era tractat de manera frívola i manipuladora, quan no descaradament demagògica -donar a l'immigrant la culpa de l'alta desocupació, xocant a unes illes riques-. Precisament el problema dels desplaçaments de població permet uns enfocaments econòmics, político-jurídics i culturals ben seriosos i que no escapen a ningú.

El sistema productiu de les Balears és basat en un creixement monocultiu turístic que genera una forta estacionalitat laboral i per tant unes taxes d'atur forçosament elevades a l'hivern, així com una forta demanda de ma d'obra a l'estiu. Aquesta és la causa de les migracions estacionals, que avui, ens agradi o no, són imprescindibles per alimentar la maquineta del negoci turístic.

D'altra banda els estats democràtics-parlamentaris occidentals reconeixen con a Dret Fonamental del seus ciutadans el del lliure trànsit i residència. L'article de la Constitució que esmentava Cañellas no és, doncs, del que es poden tocar fàcilment. Això no vol dir que tots els que aquest dies s'han esgargamellat defensant els Drets Humans defensin els drets de tothom. Només defensen els del habitants de l'interior d'una frontera, que actua com a barrera d'autodefensa i també d'egoista limitació en l'aplicació d'uns drets. Així els moros de Melilla o els negres d'Etiopia no en tenen gaires, de Drets, no perquè ni siguin humans sinó perquè no són espanyols (i a partir del '92 europeus de la CE). Així doncs, només un règim jurídic propi i particular ens permetria controlar l'afluència de gent forastera.

Finalment la polèmica ha deixat de banda la part més important del problema: la capacitat de la societat i la cultura del nostre país d'integrar -és a dir, de fer-se seus- els mallorquins nouvinguts, així com la voluntat integradora de la política del Govern. El vertader problema no és dir sí o no a la immigració, sinó estudiar les millors vies per a la comunicació entre tots els mallorquins i fer una Mallorca fidel al seu ésser i, a la vegada, no dividida en dues comunitats. La fidelitat als orígens o l'amor a la terra deixada no són contraris a una relació de recíproca acceptació amb el país d'acollida.

Aprovada la modificació del Pla Parcial de la urbanització del Puigderrós.

El darrer ple ordinari celebrat per l'Ajuntament de Lluçmajor va tenir com a tema principal la modificació del Pla Parcial de la urbanització del Puigderrós. El grup d'Ap va mantenir la tesi de no modificar el Pla, perquè així ho creu millor per al poble, ja que no contempla tant de volum d'habitants, ni l'edificació de nous hotels, en contra de l'opinió del grup governant socialista, partidari de la modificació del projecte inicial, que al final fou aprovat per votació, amb 8 vots a favor, 7 en contra, 1 abstenció de Maties Garcias del PSM i amb l'absència de Miquel Clar d'UM.

Les mocions presentades per AP foren llargament discutides, Sebastià Artigues es va queixar de les subvencions concedides a les Associacions de Veïnats de les urbanitzacions de Bahía Grande, Bahía Azul, Cala Blava, Cala Pi i Bella Vista per a l'establiment de guardes jurats que vigilin aquestes urbanitzacions.

També es va dissenyar el procediment seguit per a la contractació de les obres d'asfaltat dels carrers, que el grup popular va qualificar d'irregular.

Casa de la vila

ALTRES ASSUMPTES

Es va aprovar definitivament el reglament de normalització lingüística.

Aprovació comptes VIAP, de tresoreria i subasta de cotxes.
Aprovació clàusules de concessió del bar de la Plaça Reina M.

Cristina, de S'Arenal, per un termini de 4 anys i un preu de 2.500.000 ptes.

S'aprovaren les bases per al concurs d'una plaça de dona de neteja fou aprovat també l'increment de les retribucions dels funcionaris de l'Ajuntament, en un 4 i un 5 per cent, proporcional a la categoria dels mateixos.

Solicitud a INSERSO de dues assistents socials.

Aprovació del reglament de la policia sanitaria, per a la vigilància dels mercats.

Finalment es va acordar el nomenament d'un Procurador per a defensar l'Ajuntament davant un contenciós administratiu interpost per un expedientat per infracció urbanística en el carrer St. Bartomeu de S'Arenal.

Arnau Tomàs

Reunió a l'Ajuntament referent al Polígon

Després que l'arquitecte i l'aparellador municipals fessin una clara exposició del per què a l'actual pla urbanístic, es va elegir la zona de Ca's Rossos, al costat de la carretera de S'Arenal, com a lloc millor per a l'emplaçament del polígon industrial de Lluçmajor, es va passar a demanar l'opinió dels negociants interessats per què aquesta obra es duqués a bon termini.

Joan Miquel (cap del grup AP), parlà en nom dels qui volien ser promotors del polígon i va defensar la postura dels que creuen millor que el polígon es faci a uns 100 mts. de S'Arenal en lloc de la ubicació actual segons el Pla Urbanístic Municipal. Posà especial atenció en recalcar que això ho defensava com a ciutadà i no com a polític.

Julià Salleres demanà a quant sortien els m2 el solars de l'hipotètic polígon que es pensava construir a S'Arenal. Joan Miquel va contestar que el preu estimatiu seria d'unes 4000

pts./m2. Salleres digué que, segons un estudi que s'havia elaborat, els solars al lloc previst sortien a devers 1700 pts./m2 la qual cosa s'havia de tenir molt en compte. Joan Miquel va argumentar que com a tècnic que era (aparellador) aquests preus no eren possibles per la qual cosa contestà Salleres dient que l'informe al qual es referia estava format per "tres tècnics", un enginer i dos arquitectes.

Josep Mòjer (regidor per AP), i també a títol personal, va exposar la seva opinió referent al polígon i per les manifestacions que va fer sembla que la seva postura no coincideix amb la del cap del seu grup.

Miquel Martí va exposar que un polígon a 100 mts. d'un nucli urbà no pot ser industrial perquè certes indústries, com la seva, han d'estar ubicades, al manco, a 2 Kmts. de les poblacions.

CENTRE DE PREPARACIÓ MATERNAL

Gimnàstica, projecció d'audiovisuals i xerrades
Tot per al benestar psíquic
i físic de l'embarassada

C. Rigo núm. 73 (Lluçmajor)
Tel. 66 24 90 (dimarts i dijous horabaixa)
66 17 98 (particular)

Concert d'en Bartomeu Jaume a Palma

Dijous dia 10 de març, a les vint hores, en Bartomeu Jaume donarà un concert a l'Auditori amb l'Orquestra Simfònica Ciutat de Palma.

El mestre llucmajorer, que viu actualment a València tocarà juntament amb Perfecto García Chornet el "Concert per a dos pianos i orquestra" de W. A. Mozart, sota la direcció de Manuel Galduf.

Acompanyant aquesta peça, l'Orquestra Simfònica tocarà l'obertura de "El árbol de Viana" de V. Martín y Soler, a la segona part s'interpretarà la "Simfonia en Re Major" de J. C. de Arriaga.

El gerent de l'associació d'hotelers va dir que els motius que induïren l'associació a fer un sondeig i a posar en marxa, si és possible, el polígon de serveis aferrat a S'Arenal, on necessiten aquests serveis i perquè s'hi pogués anar fins i tot a peu.

Miquel Vidal (vicepresident de l'Associació) va apuntar que creia necessari, tant per S'Arenal com per Lluçmajor, que hi hagués una zona de serveis a prop del nucli urbà i no enfora. Zona on no s'hi poguessin posar indústries molestes o contaminants.

L'arquitecte municipal va explicar que a Mallorca no hi havia cap polígon que no fos mixte (industrial i de serveis) i que no era possible de fer-ne dos i que tots dos anassin endavant. S'havien de complementar.

Martí Llopart va donar suposta la postura dels hotelers, juntament amb alguns arenalers, mentre que d'altres llucmajorers eren partidaris de la postura oficial.

Les primeres passes per a la construcció del polígon estan donades, encara que després d'aquesta presa de contactes no hagi aclarit on es farà ni si tan sols es farà. Si s'hagués de fer a S'Arenal, i hagués de ser l'empresa que ho ha planejat és segur que tendriem polígon. Però si han de ser els actuals governants, que en aquest tema són molt de coll fred, i només es mouen forçats per la pressió popular i de certs regidors dels quals necessiten suport, és ben possible que tot aquest rebombori acabi en el que tenim ara: tothom fa el que vol i els qui voldrien fer-ho bé no poden.

Trasllat de les despulles de "Sa Mestra Cases Noves"

El passat diumenge, 7 de febrer, el veïnat poble de Campos va viure la festa del trasllat de les despulles de Sor Maria Rafela, "Sa Mestra Cases Noves", Fundadora de la Congregació de las Missioneres dels Sagrats Cors, i de les cofundadores: Sor Josepa de l'Immaculat Cor de Maria, Sor Joana Maria, Sor Teresa de Jesús i Sor Maria de Jesús.

Les cinc arquetes, exposades des de les 10 del matí, al cementeri, panyades d'una gran gentada. Allà el Bisbe de Mallorca, Excm. Sr. Don Teodor Ubeda, concelebrà l'Eucaristia amb 47 capellans.

Acabada la missa, les arquetes emprengueren el camí cap a la capella del convent de les Germanes Missioneres. Eran portades per religioses junt amb un familiar de les tres fundadores campaneres.

Assitiren a l'acte un bon grapat de llucmajorers i evidentment quasi totes les religioses dels Sagrats Cors que hi ha al nostre poble, per reconèixer les virtuts de la que fou una de les

primeres dones que es va dedicar a la Catequesi i a donar Exercicis Espirituals.

Davant l'existència des de fa anys de dos femers incontrolats que s'ubiquen, respectivament, a la desembocadura del Torrent de Cala Pi i al final de la urbanització d'Es Pas, el Partit Socialista de Mallorca -Esquerra Nacionalista fa aquest prec a fi que l'Ajuntament emprengui les mesures següents:

1/ Respecte del femer de Cala Pi:

1.1- Investigar les responsabilitats que pugui tenir en aquest fet el concessionari de l'explotació del bar situat a la Platja de Cala Pi o qualsevol altra persona sospitosa d'haver llençat considerables quantitats de brutícia dins el torrent.

1.2- En conseqüència, determinar si aquest fet pot ser considerat incompliment del contracte d'explotació de l'esmentat bar per infringir la clàusula que obliga l'adjudicatori del servei a mantenir en bones condicions de neteja la platja i les immediacions de Cala Pi.

1.3- De cara a futures concessions del servei de bar, tenir present aquestes circumstàncies ara denunciades.

1.4- Procedir a la immediata neteja de la zona afectada per evitar perills de contaminació a través de l'aigua embassada del torrent i eliminar el mal estètic i ecològic que causa l'acumulació de brut i fems.

2/ Respecte de la urbanització d'Es Pas:

2.1- Investigar les responsabilitats de l'autor o autors de l'existència d'aquest perillós, antiestètic i il·legal femer i procedir amb rigor contra la seva actuació.

2.2- Netejar amb urgència l'esmentada zona a fi d'evitar els perills sanitaris, ecològics i estètics que ocasiona l'acumulació de brutícia.

2.3- Senyalitzar la zona per indicar la prohibició de tirar deixalles a qualsevol lloc no autoritzat.

M. Garcias

Diàlegs sobre Fe-Ciència

Els passats dies 18 i 25 de febrer i el 3 de març es realitzaren uns diàlegs sobre fe-ciència, organitzats pel Consell de Pastoral Parroquial de Lluçmajor, al saló d'actes de l'edifici del bar Colon.

El 18 de febrer es va dialogar sobre la vida i la mort "Bioètica" a càrrec de D. Bartomeu Bennassar, professor de Moral del C.E.T.E.M. i Dna. Misericòrdia Ramón, catedràtica de genètica de la V.I.B. actuant de moderador Miquel Castell.

El dia 25 de febrer amb el tema "Deu Creador"? es va discutir sobre el que diu la Bíblia i el que diu la ciència, a càrrec de D. Lluís Mas, catedràtic de física teòrica de la V.I.B. i D. Teodor Suau, professor de Sagrada Escripura del C.E.T.E.M. actuant de moderador Climent Ramis.

El dijous 3 de març es va dialogar sobre "Déu i l'home d'avui", sobre els corrents actuals de pensament dins la realitat d'avui, a càrrec de D. Miquel Jaume, catedràtic de filosofia d'I.N.E.M. i D. Gabriel Amengual, catedràtic de filosofia de la V.I.B. actuant de moderador Antoni Crespi.

S'Arenal

Nou asfalt als carrers de S'Arenal

(Tomeu Sbert)

Després del necessari reasfaltat dels carrers de la part alta de la nostra zona turística llucmajorera, la millora està seguint per altres carrers o places. Pareix ésser que tots els carrers de S'Arenal llucmajorer, en un temps prudencial, rebran la benedicció d'una nova asfàltica, mesura molt necessària donat els anys que havien passat sense sebre res d'aquestes oportunes atencions.

PEATONITZACIO.- Si el 21 de gener els mitjans informatius de l'illa donaven la notícia de l'acord de peatonització de primera línia, entre Ca'n Pastilla i la Plaça de les Meravelles, deixant únicament una vial de circulació en doble sentit, més tard, el batle de Palma aportava dificultats per a dur endavant ara tot-d'una l'esmentada peatonització, encara que fos en caràcter experimental.

Dos dissabtes dematins hem pogut veure en funcionament ja però la peatonització devers tres hores. Ha estat en motiu de celebrar-se una carrera ciclista al llarg de l'Avinguda Nacional. I la circulació de vehicles es feu pels carrers de Laud i Marbella tal com està semiprogramat, després de la reunió de dia 20 de gener en el Govern Civil entre els respectius representants dels organismes responsables. Aquesta experiència sabatina demostrà que peatonitzar és molt bé factible. I, per altra part, necessari per evitar accidents atropellant turistes que, tranquil·lament atravesen la carretera. El que sí es tendrà que semaforitzar alguns punts dels carrers Marbella, Laud, Trasimeno i algun altre i en particular en el creuer del camí de Ca N'Alegria.

Per altra part, el carrer Miramar de la part de Lluçmajor també serà peatonitzar en algunes hores. Mesura important i que a més contribuirà a recuperar, en part, el turisme de qualitat que ha fuit cercant llocs de més tranquil·litat i benestar. La circulació de vehicles serà atesa pel carrer Salut, de segona línia.

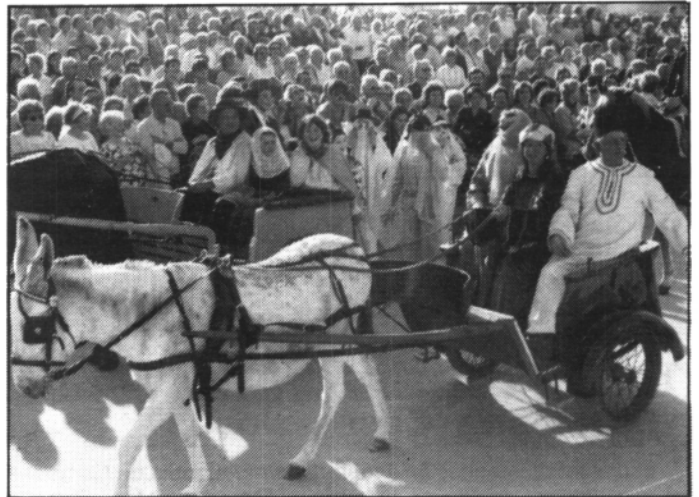
No és de folls pensar que, tant a la part llucmajorera com ciutadana, pel que es refereix a la part de la primera línia, tot sia peatonitzat i la platja, amb les seves blanques i netes arenes, aixamplada. La gent vol sol, mar, para-sols encara que sien postissos, tranquil·litat i benestar. Cotxes en tenen a ca seva tant bons o més que els nostres i ningú no està endarrer de veure'ls circular...

ECONOMIA PARROQUIAL. - A la nova revista mensual "S'Unió de S'Arenal" poden veure un detallat extracte de moviment econòmic parroquial fins al darrer del mes passat, una vegada tot comptabilitzat, col·lectes, donatius, contribució a les seves necessitats de l'església diocesana i universal, donatius per obres, això en entrades i tenint en compte les sortides com obres, càrites parroquial, compres, despeses de personal i servei de neteja, interessos pagats, despeses de funcionament i activitats pastorals, podem veure com encara queda un endeutament de 3.500.000 ptes. Al saldo del 31 de desembre de 1987 era de 175.725 ptes.

La construcció, anys enrera, del nou temple que disfrutem, ample i funcional i necessari, comporta justificació a aquest endeutament esmentat.

CONFERENCIES.- A l'Escola de Sant Vicenç de Paül, amb nombrosa assistència de pares d'alumnes, tengué lloc una conferència a càrrec de Bel Ferrer pedagoga i Maribel Pasqual, psicòloga, sobre la temàtica: "Pares: mirall dels nostres fills"

La directora, Sor Catalina Bosch, anunciava que també el dia 21 d'aquest mes de març hi haurà xerrada tractant el tema

Molta de gent, i de tot en disfrassos en el "Carnaval Platja de Palma"

"Adolescència" i seran ponents les mateixes senyoretes Ferrer i Pasqual.

CARNAVAL PLATJA DE PALMA.- "El Carnaval Platja de Palma" fou tot un èxit de participants i d'organització. La sortida des de Son Verí, per seguir pel carrer Costa i Llobera, Miramar, Republicans, Avinguda Nacional i Plaça de les Meravelles, desfilarant davant el Jurat. Artístics trofeus i altres obsequis i devers mig milió de pessetes foren repartits als diferents guanyadors de carrosses, comparses, cavallistes, grups de diferent estil o ropatge, disfrassats i altres herbes. Al Jurat hi verem Bartomeu Xamena, president dels hotelers, Manolo Rodríguez, regidor Lluçmajorer a S.Arenal, Mª Antònia Munar: Antoni Martí: Miquel Vidal: Miquel Amengual.

PROXIMA TAULA RODONA.- Aquest mes de març dia 17 tindrà lloc una "Taula Rodona", convocada per la revista mensual "S'Unió de S'Arenal", la qual versarà sobre el tema del polígon industrial o centre de serveis a construir-se segons el projecte, al terme llucmajorer i més concretament al costat de la carretera de S'Arenal a Lluçmajor. Coordinarà Jaume Alzamora i estaran presents el regidor i president d'urbanisme Tomàs Garcias i tres industrials de Lluçmajor i tres de S'Arenal i representació dels hotelers. Serà interessant, sens dubte. És un tema de màxima actualitat.

DEBAT SOBRE LA DROGA.- Al Col·legi de Sant Bartomeu i sota l'organització de la comissió d'educació i cultura tengué lloc el dia dos d'aquest mes de març un acte de presentació del "Presentació del projecte home i debat sobre drogadicció" o "Sortir de la droga, viure sense droga". Dissertació de Bartomeu Vila.

Polígon Industrial i defensa de la marina

Dues qüestions fonamentals, una i altra relacionades amb l'ordenació del territori i de l'economia, susciten l'interès de la vida local d'aquestes darreres setmanes. La primera és l'ínici de contactes entorn de la possible construcció d'un polígon industrial i de serveis. L'altra és el començament d'una campanya de conscienciació sobre la necessària preservació de la marina. D'aquesta darrera tendrem ocasió de parlar-ne en una pròxima columna quan la situació estarà més perfilada.

La construcció d'un polígon és una idea que ve d'enrera, però que mai no s'ha arribat a dur a terme. Els autors del Pla General d'Ordenació Urbana (1984) delimitaren una extensa àrea de terreny que, segons els seus estudis de constitució del sòl, orografia, direcció dels vents, repartiment de la propietat i situació respecte de carreteres i nuclis urbans, és el lloc idoni per a l'emplaçament d'activitats industrials i de serveis en gran escala. El Consistori anterior va encarregar un estudi sobre viabilitat i procediments per a la construcció del polígon. L'actual Ajuntament, dies passats, convocà una reunió per informar de la situació i per recollir opinions i parers.

Enmig d'una assistència i d'un interès considerables, va sorgir la qüestió de principal discrepància: la ubicació del polígon. Com ja és sabut, un sector -que sembla tenir com a protaveu el cap de fila d'AP i alhora president del CN. de S'Arenal, entès sobretot com a zona de serveis als hotels de tota l'anomenada Platja de Palma.

Davant de l'estat de la qüestió, el PSM pensa que bàsicament cal tenir present tres punts:

1) Debatre la viabilitat del polígon dins el context de tots l'economia mallorquina. Una obra i una inversió d'aquesta envergadura no pot ser contemplada únicament des del voluntarisme local. Es fa necessari entendre-la dins el conjunt de l'ordenació econòmica i territorial de tota l'illa. Si no és, alhora, un bon punt d'atracció i difusió d'activitat econòmica correm el perill de tenir carrera i solars deserts i fantasmagòrics.

2) Aclarir ràpidament quina és la diferent fesomia i concepció que pot donar al polígon el que fet que es construesqui aferrat a S'Arenal (i, per tant, entès sobretot com a zona de servei als hotels: bugaderies, magatzems...) o a Son Noguera, quasi equidistant entre S'Arenal i Lluçmajor (i, per tant, amb possibilitats de diversificar funcions i de donar servei als dos nuclis urbans).

3) Tenir present que la inversió i l'obra, a més de ser ecològicament i paisatgísticament acceptables, han de tenir interès social i general. En conseqüència, mai no han de donar pas franc a l'especulació i al desordre.

Per tot això, el PSM, a l'espera de contribuir a l'adequada clarificació, es compromet a impulsar debats i informacions sobre aquest afer de tanta envergadura com importància.

Maties Garcias

CLINICA DENTAL

Dr. Galmés Ferrer

HORARI:

Dilluns
Dimecres
Divendres] 9-14 h.
Divendres horabaixa:
16'30-20 h.

*C. Major, 77. tel. 66 20 17
(Lluçmajor)*

**També a Lluçmajor li oferim
servei 24 hores amb
la tarja "SA NOSTRA"
del Caixer Automàtic.
SOL.LICITAU-LA**

**CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"**

Tragèdia a la finca Ilucmajorera de "Sa Talaia"

** Un home va matar el seu company de treball de dos trets d'escopeta.*

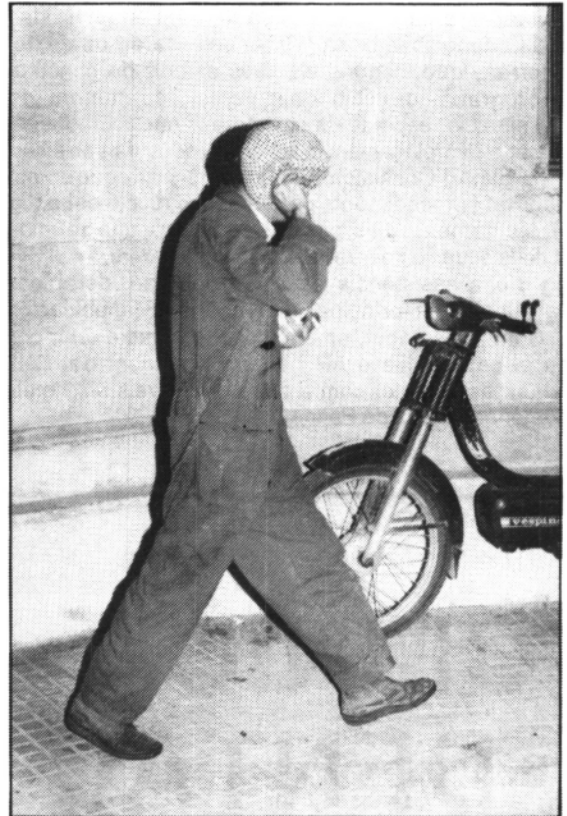
** Un cop comès el crim, Antonio Villar es va entregar el quarter de la Guàrdia Civil.*

(Redacció).- Un luctuós esdeveniment va tenir lloc a primeres hores de l'horabaixa del passat dia 4 de febrer. Un treballador de la finca "Sa Talaia", en plena marina, va perdre la vida quan va rebre dos tirs que en contra d'ell, va efectuar un company seu, amb una escopeta de caça. El presumpte assassí, després de cometre el crim, va anar al quarter de la Guàrdia Civil i es va entregar voluntàriament i confessant-se autor del tràgic fet.

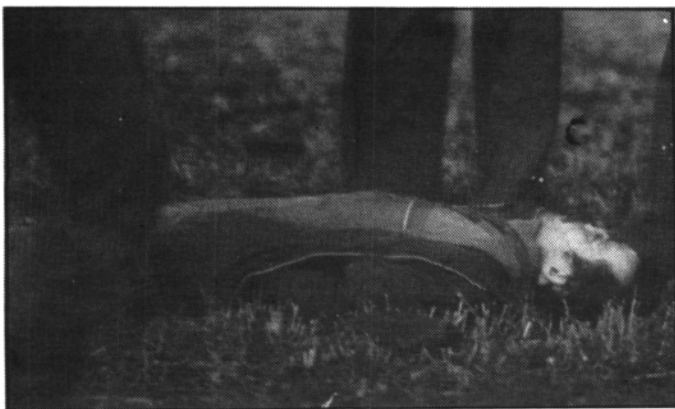
Els fets varen ocórrer devers les tres i mitja de l'horabaixa, la víctima, Federico Martínez Sánchez, de 38 anys, es trobava treballant al volant d'un tractor quan, d'una manera inesperada, va ser atacat per Antonio Villar Fernández, de 53 anys, el qual va disparar contra el seu company de feina. Després de cometre el brutal crim, l'autor va tirar l'escopeta en les immediacions del cadàver i en un ciclomotor de la seva propietat es va dirigir a Lluçmajor, anant al quarter i manifestant haver donat mort a un home. En un principi li resultava difícil al membre de la Benemèrita, creure aquells detalls que li eren facilitats sobre la tragèdia que, unes hores abans, havia tingut lloc a "Sa Talaia".

Tot sembla indicar que el detonant de tan tris esdeveniment va ser una discussió per motius de treball, mantinguda per Federico Martínez i el presumpte agressor. Segurament es crearen alguns insults i Antonio Villar va abandonar la parcel·la on feien feina per tornar-hi, minuts més tard, amb l'escopeta. Se suposa que Federico Martínez va rebre el primer tret quan es trobava al volant del tractor i que l'impacte li va ferir al pit, va davallar del vehicle ja mortalment ferit en un desesperat intent de fugir del seu agressor.

Quan va botar del tractor, malgrat de rebre encara una bufetada de l'agressor, va intentar la fuga fins que li varen mancar les forces. Aleshores, Antonio Villar, el qual havia recarregat l'escopeta, el va rematar d'un tret al cap. El cadàver va ser descobert pel conductor d'un camió que s'havia traslladat fins a la parcel·la per collir la pastura que havia d'haver segat Federico Martínez.

*El presumpte autor de la violenta mort, Antoni Villar.
(Fotos: Lorenzo i Torrelló, cedides per Diari de Mallorca)*

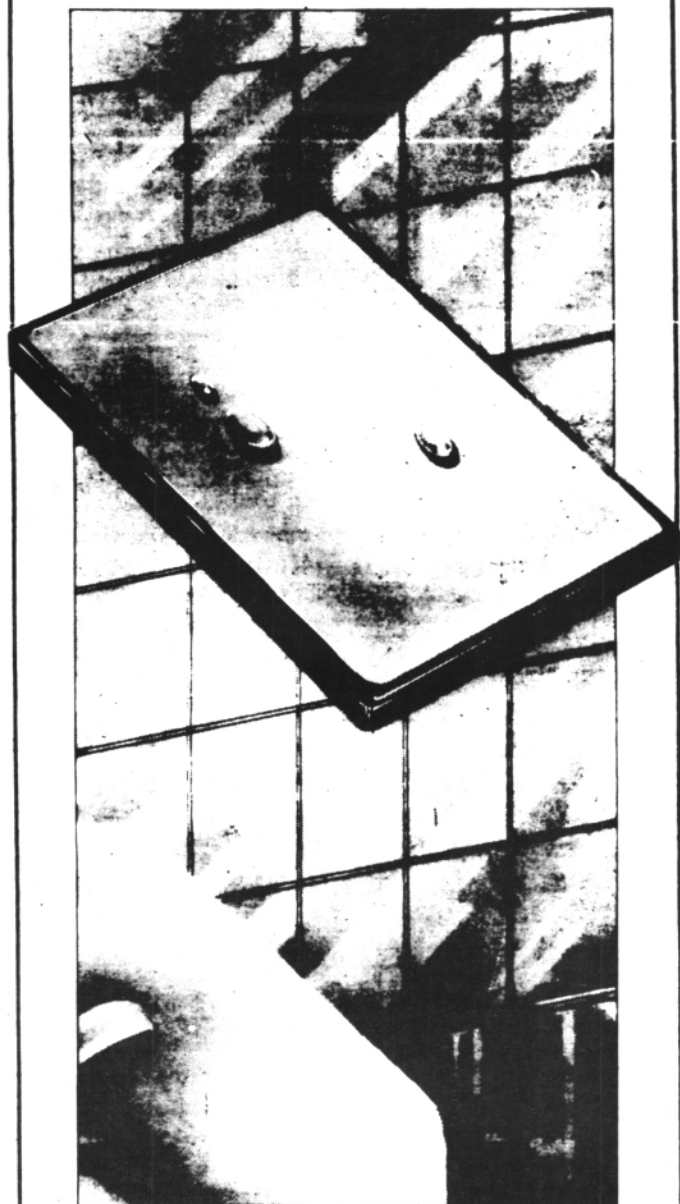
El cos de Federico Martínez, fou trobat per un altre treballador de la finca.

Antonio Villar feia feina a "Sa Talaia" des de feia devers dotze anys, mentre que la víctima, només en feia dos, tenia la residència habitual a la veïna localitat de Campos, era casat i tenia dos fills, de tres i d'un any i mig d'edat, respectivament.

L'horabaixa del dia 5 Antoni Villar passava a disposició de l'autoritat judicial i, després de declarar, el jutge va decretar l'immediat ingrès a presó. El presumpte responsable del crim es va confessar autor dels dos tirs que varen acabar amb la vida de Federico Martínez argumentant que la seva situació a "Sa Talaia" s'havia fet insuportable, perquè era objecte de contínues crítiques per la manera com realitzava el seu treball. Sembla que s'havia enemistat amb tots els companys de feina perquè no s'amotllava a una situació laboral que ell considerava injusta.

Segons s'ha sabut, l'arma amb la qual es va efectuar el crim contra Federico Martínez, era de la seva propietat i es tractava d'una escopeta muntada de forma artesanal pel mateix Antonio Villar amb peces pertanyents a d'altres armes ja fora d'ús.

*Armonia y Calidad
a su "Servicio."*

Lisa y llanamente.

PREFAMA

Materiales de Construcción

Exposición en Palma:
C/ Archiduque Luis Salvador, 84
T. 25 16 31 - 29 29 97

Alicante:
Gran Via Asima, Manzana 17, Solar 14
Polígono Son Castelló, (La Victoria)
T. 29 40 04

Llucmajor:
C/ Pedro Róg, 29
T. 66 01 50 - 66 01 54

Arenal:
Carretera Militar, 522
T. 26 22 38

Cala d'Or:
Avda. Benavides 17
Tel. 65 77 32

Un Centre Juvenil a Llucmajor

Ha sortit la notícia que al Col·legi Sant Bonaventura estan preparant el celler de l'edifici per a fer-hi un centre juvenil.

Ens em posat en contacte amb el P. Salvador Cabot, T. O. R., Pare Superior del Convent perquè ens expliqui els motius que els han impulsat a realitzar aquesta obra...

Sabem que és molt bo de fer quixar-se de si la joventut avui en dia és o no és. Però creim que la problemàtica que hi pugui haver no se resol amb paraules. Es necessari crear possibilitats perquè els joves puguin viure la seva vida, se la pugin organitzar. I creim que fan falta oportunitats al jovent perquè pugui trobar i cultivar uns valors diferents dels que ofereix la nostra societat mercantilitzada, utilitarista i hedonista.

Per altra part, els franciscans, des de la nostra fundació a Mallorca precisament en aquest convent de Sant Bonaventura ara fa un centenar d'anys, sempre ens hem dedicat a la formació de l'infància i joventut. Si tenim una raó de ser aquí és aquesta. El col·legi, que celebrà fa pocs anys el seu cinquantenari, és lloc de formació de gent jove. Hi havia, anys enrera, una Joventut Seràfica, que molts de llucmajorers encara recordaran, hi havia també associacions de Filles de Maria, Tarsicis i altres, d'acord amb l'esperit d'aquell temps.

Aquestes raons i altres ens mouen a intentar promoure la creació d'aquest "Celler Jove".

Parlau de Joventut Seràfica, de Tarsicis, però això pertany a un altre temps. Actualitzar als anys vuitanta, quin és concretament el projecte?

El projecte inicial és prou ample i difús perquè hi cabin sorpreses. Allò que tenim clar és posar-nos en marxa, com aquell que va per una muntanya desconeguda i se deixa sorprendre per inesperades descobertes darrera cada volta del camí.

Des del començament no volem limitar-nos a cap idea massa concreta. Si volguéssim definir el projecte, ara per ara, sols podríem dir de manera genèrica, que volem un lloc on els joves siguin els protagonistes per a viure i cultivar uns valors joves, humans i religiosos, un lloc on s'hi trobin bé. La manera de fer-ho ens ho han de dictar les possibilitats reals, l'esforç, les il·lusions i l'experiència que anem fent.

Tot és començar, però, en realitat, que teniu?

¿Què tenim per a dur a terme aquest projecte? Molt i poc, depèn del caire des d'on se miri. Tenim la voluntat i la idea global, tenim l'entusiasme d'uns quants joves i pares, tenim un lloc, el celler del col·legi, on fa una trentena d'anys encara s'hi feia vi.

Bé, i que us falta?

El celler no ofereix l'acollida que volem que oferesqui, trespol i parets necessiten ma de mestre, no hi ha un duro, tampoc tenim l'experiència necessària per a concretar l'orientació que li donarem, falta encara personal competent per posar-s'hi al davant, no tenim cap reglament de convivència i un llarg etcètera més.

Quines seràn les pases més immediates?

Posar les mínimes primeres condicions per a poder obrir: Arreglar un poc les parets, la llum... i cercar uns entreteniments que agradin. Voldríem que aquesta primavera ja estàs obert. Per això ens fan falta mans, principalment de picapedrer, cadires, taules i altre mobiliari útil, que si fos regalat ens aniria molt bé. Més envant ja anirem fent el que calgui per a millorar.

Voldríeu afegir res més?

Voldríem que prest se poguessin formar diferents grups, també d'infants, amb activitats fins i tot projectades més enllà de les parets del celler. Aquí pensam en l'organització escolta (escultisme) que té una estructura que creim vàlida per a nosaltres.

Des d'aquestes línies voldríem fer una crida a tots aquells pares que ja tenen els seus fills en el col·legi, que ens donin el seu suport en la forma que sigui, sabent que, ajudant a aquesta obra destinada als seus fills, també ells hi podran rejoyenir un poc.

Miquel Janer

Rua Lluçmajorera

Com cada any, el dissabte abans de la Quaresma, celebra la festa capital dels anomenats "Darrers Dies", que, si abans era el "Dijous Llarder", avui és el dia en què se celebra la ja popular "Rua".

Les previsions per a aquest any eren de mantenir la festa però eren molts els qui sospitaven que l'any passat ja havia arribat al punt més alt del seu ràpid i espectacular desenvolupament.

Les coses, emperò, no anaren així, i contra tot pronòstic enguany hi ha hagut molta més participació: De carrosses 58 i de comparses 42 (comptant les dues de la Banda de Música de Lluçmajor i dues de la Banda de Campos), enfront de les 40 en total que hi hagué l'any passat.

Al nostre poble es dona

un tant per carrossa o comparsa, sense tenir necessitat d'estimular la participació donant premis al millor grup, la qual cosa si té en part un vesant que pot ser efectiu, sempre porta polèmica entre els participants que no participen sinó que "concurseu".

Si comparam el que avui és la nostra "Rua" amb les que es fan al voltant del nostre poble (S'Arenal, Campos, Felanitx) i amb la d'altres pobles de l'illa i fins i tot de Ciutat, creim que no té res per envejar quant a nombre de participants i espectacularitat (i imaginació) es refereix. I també, fins i tot en qualitat, de carrosses i en la bellesa i refinament de les comparses.

La tasca de preparació d'aquest dia, tant per part de les entitats participadores

La comparsa del grup de tambors i cornetes de Lluçmajor, guanyador d'un premi a la Rua de Campos.

La comparsa dels ventalls, guanyadora del 1º premi a la Rua de Ciutat. (Foto: Clar).

com pels grups d'amics que també hi prenen part, no és cosa de mal endomassar un tractor o posar-se dos pedassos vells al damunt i sortir a fer bulla. La preparació per a tan assenyalat dia és cosa de setmanes i fins i tot de mesos de tasca, la qual cosa la fa una "Rua" diferent de moltes altres.

La qualitat dels grups llucmajorers ha estat reconeguda i premiada a Ciutat amb el primer premi de 100.000 pts. concedit a la millor comparsa. Es va fer mereixedora del premi la formada per un grup de preciosos ventalls, que ja, a Lluçmajor, va despertar l'admiració i va merèixer els elogis dels espectadors.

També els grup de Cornetes i Tambors, dirigits per Tomeu Bergas, i disfressats de pallsos, participaren el dia següent a la "Rua" de Campos on aconseguiren el premi de 20.000 pts. per la seva disfressa i actuació.

També hem de dir, i tan sols amb ànims de col·laborar, que creim que la "Rua" ha estat massa llarga i

els nins petits que anaven a peu (i encara més si havien de transportar algun objecte, nins de les escoles, tamborers i trompeters, etc) acabaren esgotats,

Un factor imprescindible per a aquesta classe de desfilades és la bulla, el triu, la festa, el ball, i això difícilment és possible sense música. Hi havia comparses que no pogueren gaudir d'uns quants músics o d'una bona instal·lació d'altaveus a la seva carrossa i aquest fet els mancà moviment i alegria. Així i tot, creim que tant l'organització com la participació es mereixen la més sentida enhorabona.

Esperam que l'any qui ve poguem gaudir, tots, de tan agradable espectacle, que la vida són dos dies... No només de pa viu l'home!!

FOTO D'ESTUDI
REPÒRTATGES
FOTOGRAFIA INDUSTRIAL
I PUBLICITARIA

Carrer d'Es Vall, 21
Tel. 66 00 29

Entrevista a Joan Caldés Mòjer

Regidor cap de comissió de serveis socials i sanitat. Regidor de Fires i festes dins Cultura i de personal dins Comissió d'Interior

(Redacció).-

***Referent a la problemàtica que darrerament hi ha hagut amb els caminers i del que es va parlar al passat ple de gener. A què es deu la manca de rendiment i absentisme laboral que (segons es va apuntar al ple) hi ha en aquest grup de treballadors?**

- El que es va manifestar en aquest ple, és el resultat d'un llarg procés de tira i amolla i del control que s'intenta posar perquè sense que es cansin massa compleixin la seva tasca com a obrers.

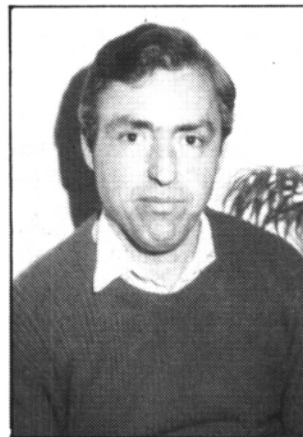
Quan em vaig fer càrrec dels caminers hi havia tres plantilles: la brigada d'obres, la d'asfalt i la de neteja i feines diverses.

Un cop estudiada la situació, la manera com funcionaven no va ser del meu gust. Totes tenien un responsable que era el seu cap. Havien d'anar a l'Ajuntament a fer firmar vales o a parlar amb el polític de torn. Després, durant un parell de mesos, vaig

controlar l'hora d'arribada i de sortida del personal i el seu rendiment.

Alguns arribaven tard i no posaven falta, d'altres ja me tenien controlat a mi perquè sabien que a partir de les vuit jo havia de ser a la feina. Passaren dos mesos i vaig restituir al seu lloc a Pere Puigserver Monserrat, mestre d'obres municipal, amb l'encàrrec de controlar les brigades i de manar la feina perquè jo no ho podia fer. El control va ser bo: del 14 del mes de desembre al 7 de gener hi va haver un individu que va faltar devers 45 hores injustificades. Aquestes hores, a més de les despeses de seguretat Social les hi són descomptades i això ja ha fet efecte. També hi ha un control de vales de benzina i de material.

Les brigades es divideixen en Brigades d'Obres amb dos homes i un encarregat i fa feina al C/Cardenal Rossell, on fan voravia i vorera. Comançaren les obres dia 4 de desembre del 87 i avui han col·locat 205'5 mts. de vorera i han

fet 112'75 m2 de formigó, amb un cost aproximat de mà d'obra de 468.952 pts. La Brigada, que té dos obrers arregla comportes i lleva rampes de cotxeries.

La d'asfalt i feines diferents és a Badia Gran per arreglar els carrers. També hi ha un caminer que es cuida de pintar les faroles.

Totes aquestes mesures les hem preses no en contra de ningú sinó en benefici del poble per aconseguir un mínim de redabilitat. Hi ha caminers que són uns treballadors exemplars, i com a cap vull que compleixin, vull dir que tothom es fixa en ells, en tot moment estic obert al diàleg, tenc el cor ample però tenc el pols ferm i no dubtaré en cap moment si n'hi ha algun que es desmani en proposar les mesures correctes oportunes segons l'estatut

dels Treballadors.

*** Què representarà el nou Ambulatori per al poble?**

- Més serveis o els mateixos, però amb diferents dependències. Nosaltres pensam fer un concert amb l'Insalud i si mos va bé pensam que hi ha possibilitats d'aconseguir un servei permanent (dia i nit) d'un metge i d'una ATS.

El responsable de l'execució i compliment de les normes d'edificació i dels terminis pertinents per a l'acabament de l'obra és cosa del Govern Balear.

Segons ens pensam això estarà llest, quant a picapedrers es refereix, a finals de març.

*** Referent a l'Assistència Social, teniu algun projecte en marxa?**

- Estam fent passes a l'INEM per tal d'aconseguir dues assistents socials i també tenim en projecte fer un reglament de policia sanitària de mercats. Això crec que és ben necessari tant a Lluçmajor com a S'Arenal per evitar que es puguin vendre a la plaça productes, al mercat es venen de qualsevol manera i a la botiga necessiten molts de requisits per part de la reglamentació sanitària vigent per donar i assegurar al client la qualitat del producte.

**Maderas
Ramon, s.a.**

ALMACEN Y OFICINAS:
Ctra. Lluçmajor-Porreras, Km. 1
Teléfono 66 08 37
LLUCMAJOR (MALLORCA)

ALMACEN:
Cardenal Pou, 9 - Tel. 55 28 05
MANACOR

La Palmera

es fasser

Historiador Terrasa 37
Teléfono 66 04 69
LLUCHMAJOR - Mallorca

Entitats de Llucmajor

L'Escola de Dansa

Podríem dir que l'Escola de Dansa va néixer amb força fa 5 anys, però en realitat es tractava d'una reestructuració del que ja havia existit abans, devers l'any 1955, quan mestre Tomeu Bergas i la seva dona Joana Bergas obriren l'escola. Havien vingut a viure a Llucmajor i tenien ja l'experiència d'haver ensenyat els balls mallorquins al seu poble, Maria de la Salut, on feia anys que ballaven copeos i boleres...a les festes i també als balls de sequers o de figuereleres, un dels principals divertiments de tots aquells pobles que quedaven tan lluny de Ciutat.

Mestre Tomeu Bergas va començar a ballar quan tenia 12 anys, es pot dir que els primers punts els hi va ensenyar na Joana Bergas, quan tenia 11 anys, era una veïnada del carrer i llavors seria la seva dona.

L'any 1938 havia anat a Maria de la Salut a ensenyar els balls mallorquins en Pere Duran del Pont d'Inca, aquest era un gran mestre que va ensenyar per tota Mallorca -a Llucmajor també hi va venir- i per aquesta època mestre Tomeu tenia 8 anys i li hauria agradat molt aprendre de ballar perquè s'ho "sentia" i creia que ho faria bé, però la seva mare li va dir que no podien pagar 1 pta. cada vespre per anar a ballar. Va haver d'esperar 4 anys, quan ja feia feina a una possessió i el fill de la casa li

La nova agrupació "Escola de dansa" al Poliesportiu. (1983)

donava propines de 2 ptes. perquè li guardàs la truja i els porcellets fins a la dematinada i així ell podia anar al cinema.

D'aquesta manera va recollir uns doblers i es va poder pagar les classes, però ara en Pere Duran ja no hi era, per això una germana de la qui seria la seva dona havia posat una escola i ja feia un temps que ballaven, quan ell va esperar començar prop de la festa del poble i al cap d'un mes ja va sebre ballar millor que tots els altres.

Al cap de tres anys s'ajuntaren amb una agrupació de Sineu, dirigida p'en Biel Aulet. Després mestre Tomeu se'n va anar a fer el servei militar i es va trobar amb en Pere Duran, el qui el va acabar d'ensenyar i després ensenyaven junts al Terreno, al Pilarí, a Sa Pobla i als Hostalets.

Quan va tornar a Maria va posar una escola de dansa pel seu compte. Tenia 22 anys i l'experiència d'haver ballat 10 anys, perquè el ball era pràcticament el divertiment de molts de pobles de l'interior de Mallorca. Amb els amics anaven a peu a les possessions a ballar amb les figuereleres, quan després de secar les figues s'organitzaven els balls de sequers damunt l'era i amb llums de carbur.

L'Escola de Maria de la Salut actuava amb la banda de música de Sineu, però ben aviat mestre Tomeu es va casar i

Festa a la Casa Bressol de Nin Jesús. (1958)

Destilerias Reunidas
S.A.

**FABRICA DE LICORES Y ALMACEN DE LICORES,
WHISKY, VINOS Y CHAMPAÑAS**

**C/. S. Francisco, s/n - Tel. 66 01 78 - LLUCMAJOR (Mallorca)
EDIFICIO DERESA**

vengueren a viure a Lluçmajor.

L'ESCOLA DE DANSA DE LLUCMAJOR

Cap al 1955, quan feia poc temps que vivien a Lluçmajor, mestre Tomeu va obrir una escola de dansa, la qual va tenir una gran acceptació uns quants anys, però llavors es va tancar per motius de feina i no es va obrir fins el 1983, quan un grup de pares animaren el mestre, quan precisament feia 3 anys que donava classes de ball mallorquins a la Porciúncula.

Aquesta segona etapa de l'escola va néixer amb una gran força i amb l'assistència de gent que ja havia ballat a l'escola anterior feia més de vint anys.

Actualment es donen les classes els dijous, de les 6'30 a les 8 hi l'assisteixen una vintena d'al·lotets des dels 4 anys fins als 12, i de les 8 a les 10 una altra vintena de gent més gran des dels 14 fins als 40 anys.

Paral·lelament a les classes de Lluçmajor mestre Tomeu i sa dona donen classes a Algaida els dilluns i els dissabtes.

Ballen boleros, jotes, mateixes, copeos...amb moltes varietats.

L'agrupació de Maria de la Salut, amb la banda de música de Sineu, cap als anys 40

Festa a la placeta del Convent. (1955)

Actuació de l'"Escola de dansa" al Poliesportiu (1985)

LES ACTUACIONS

Al llarg de tota aquesta trajectòria mestre Tomeu ha ballat molt i a molts de llocs, a Ciutat a la sala de festes "Jack el Negro" des de la inauguració i 3 anys a "Rosales", amb l'agrupació "Aires de so n'Alegre" del Pla de na Tesa.

A Lluçmajor des del principi actuaven a les festes de Santa Càndida, amb discos i parells d'en Joan Antich, perquè no tenien banda de música. També actuaven a Randa i a Ca's Busso, i a l'època del turisme, els anys 60 ell i sa dona anaren a ballar 7 anys a S'Arenal, al bar Bahia, al Montemar, a l'hotel Copacabana i a la sala de festes "Bohio", on cobraven 25 ptes. la parella. Després a l'hotel Biarritz, acompanyats de l'orquestra "Bahia" ja en cobraven 75, però llavors s'aturaren les atraccions als hotels, perquè les sales de festes ho impediren, per això deixaren S'Arenal i seguiren actuant a "Ca'l Dimoni" d'Algaida.

Actualment són una vintena de persones que ballen habitualment a Lluçmajor per Santa Càndida i Sant Miquel, i també ballen a Randa, S'Arenal, Cala Pi, a les urbanitzacions "Bellavista" i "Bahia Grande". Actuen també a Sineu, a un encontre de 42 agrupacions, i a Maria de la Salut.

I haurien anat a més pobles si haguessin pogut comptar sempre amb els músics, perquè a mestre Tomeu ho li agrada ballar amb discos.

Però el cas és que amb músics o sense, i amb 58 anys a l'esquena, no s'ha cansat encara de ballar ni d'ensenyar tan magistralment tots els punts màgics d'aquest ball tan nostre.

Coloma Julià

DOLÇ I SALAT

**Fruits secs
Congelats
Pollastres a
l'ast**

**Plaça Espanya, 8. Tel. 66 24 06
(Lluçmajor)**

Sr. Director:

Li agrairíem que publicàs, a la revista que vostè dirigeix, aquesta carta amb la qual volem expressar la nostra discomformitat amb l'escrit aparegut a la revista nº 76, secció "Sa Penya des falcó".

L'escrit fa referència a la gimnàstica de manteniment femení. Creim que el col.laborador parla d'ella sense cap coneixement.

Em primer lloc no es va a millorar la figura. Es va per fer salut mitjançant l'exercici.

Sempre s'han respectat taxativament els horaris establerts des d'un principi pel regidor. No hem tengut mai inconvenient a cedir les nostres hores, cosa que hem fet algunes vegades i de molt bon gust. Ens duim bé amb els esportistes i entrenadors que a les mateixes hores compartim el pavelló. Com a mostra d'això, ells també han signat aquesta carta.

Per altra banda, tampoc creim que es pugui considerar minoria a un grup de més de vuitanta persones apuntades. Quantitat que es pot comprovar qualsevol moment a l'Ajuntament.

Per tot això pensam que no és necessari que el regidor posi fil a l'agulla com deia "Penya des falcó".

Signen les dones de manteniment.

COMUNICAT CONJUNT DEL PCPE-PCB, PSM I GOB

Reunits els partits polítics i entitats cíviques següents: PCPE-PCB, PASOC, PSM i GOB, decidim manifestar la nostra preocupació per la situació urbanística del nostre municipi.

Durant els darrers mesos i amb una majoria progressista al govern municipal, n s'han observat avenços respecte de la política urbanística duita endavant pels anteriors Consistoris.

En conseqüència ens proposam d'enfrontar-nos a qualsevol casta de continuisme en matèria urbanística, especialment pel que fa a la urbanització i destrucció del litoral de Sa Marina.

per tant demanan a l'Ajuntament de Lluçmajor:

1er. La revisió i modificació, en un sentit progressista, del PGOU (Pla General d'Ordenació Urbana).

2on. Un compromís polític clar de defensa de Sa Marina i molt especialment de la zona de Capcorb.

Les entitats sotasignants cridam a els entitats polítiques, cíviques, sindicals i culturals, a tot el poble lluçmajor i a la societat mallorquina en general, al debat i presa de consciència sobre la necessitat de protegir l'espai natural de Sa Marina, així com a la participació en la lluita conjunta en defensa de la nostra terra.

Finalment ens comprometem a dur endavant accions conjuntes per tal de mobilitzar el poble en defensa del seu territori.

Lluçmajor, Febrer del 88.
PCPE-PCB, PASOC, PSM, GOB.

TOT PER AL POBLE I AQUEST NO COMPTA

Senyor director:

Aquesta carta va dirigida al grup polític que va ésser escollit a les passades eleccions, són un grapat de queixes per part d'una lluçmajorera.

En primer lloc exposaré que els carrers de Lluçmajor estan en molt mal estat, és a dir, necessiten una bona mà de metge. Si un al.lot petit demana a un germà, un amic..., que el dugui a fer una volta, no necessita anar al "Ram a Ciutat", perquè pels clots, pareixen les "muntanyes russes", si algú romp el seu motoret pels clots, estaria bé dur-lo a arregalr a l'Ajuntament. Un altre queixa és que la VI Rúa lluçmajorera va estar molt bé amb la participació dels desfressats, però l'Ajuntament estava tancat i feia una mirera mai vista, sense la bandera, els domassos, ni cap regidor al balcó, ni l'oposició, això mai s'havia vist, l'Ajuntament en lloc de llum dona fum, com ha de reaccionar el poble?; els paperins tirats pels desfressats, llevats els de la plaça, els demés quedaren. Referent a les obres que la gent fa, hi ha un bon bollit ja que ni ha de llests i tenen "chouchous", amb qualcú de la Sala no pagaven o pagen poc, i l'altre cara els que no tenen bo, han de pagar ara això, llavors allò altre, l'IVA i vengà pagar. Perquè si és un poble democràtic hi ha aquest "xunxullos"? El camp d'esports necessita uns excussats públics, perquè si el poliesportiu està tancat on han d'anar si tenen...?, el camp de futbol quan plou està fet un oi. I per la joventut que s'ha fet? Tenim un regidor de cultura jove com el d'ara, que s'ha proposat?

Realment si els socialistes han fet qualque cosa pel poble ha estat poca cosa, perquè jo i molta de gent com jo no hem vist cap millorament, és a dir res.

Una lluçmajorera:
F.M.B.

Manifest Constitució

"Coordinadora defensa de sa marina"

La Marina de Lluçmajor és, sens dubte, una de les zones de major interès ecològic, històric-arqueològic i paisatgístic de l'Illa de Mallorca. Un extens seguit d'estudis ben documentats avalen aquesta afirmació.

Però, des dels anys 60 amb el desenvolupament turístic i posteriorment amb el "boom" de les segones reidències, s'inicià un procés de construccions indiscriminades al nostre

litoral que no només alterà completament la fesomia de S'Arenal sinó que prest s'estengué a la Marina que va veure ocupada la seva línia de costa per una llarga sèrie d'urbanitzacions: Don Mateo, Cala Blava, Son Granada-Bellavista, Las Palmeras, Bahía Grande, Bahía Azul... i, més enllà del torrent de Cala Pi, Cala Pi, Vallgornera...

Aquesta línia d'urbanitzacions, a més de suposar una considerable

degradació de l'entorn mariner, no han aportat cap benefici clar ni directe al poble o al seu desenvolupament econòmic; ans el contrari; ha comportat despeses importants i un cert hipotecament del pressupost municipal.

Mentre, l'espai urbanitzat ha estat i segueix essent tibat de manera evident: l'ocupació és baixíssima, no passa del 30% i la població potencial del terme arriba, segons els càlculs més fiables, a l'absurda xifra de 69.742 hab., 32.192 d'ells en sòl urbanitzable. Tampoc les reserves d'aigua són suficients per a satisfer les necessitats de les nostres urbanitzacions. Però, girant l'esquena a la realitat, els distints consistoris han duit a terme una política d'alegre foment, aprovació i recepció de noves urbanitzacions.

La millor mostra d'aquesta política és, sens dubte, el desenvolupista PGOU del 81, que legitimava la situació de fet existent i entregava - com ha succeït - el que quedava de marina als urbanitzadors. El PGOU fou l'eina que permeté consumir l'atemptat contra el nostre patrimoni ecològic, conformant el marc jurídic que permetia seguir endavant amb el procés de degradació del nostre litoral.

En els darrers anys les urbanitzacions de Son Verí Nou, Sa Torre i, ara, Es Puig de Ros, han vengut a tancar definitivament la línia contínua d'edificacions des

de Ca'n Pastilla fins a Bahía Azul, asfixiant el ja carregat nucli de S'Arenal. Només les zones d'Enderrocats, S'Aguila - amb el perill, encara pressent, de la construcció d'un aquarterament o base militar - i Capcorb - també amenaçada - així com una part del torrent de Cala Pi resten lliures d'urbanització. Amb tot això, una sentència recent del Tribunal Suprem a vengut a autoritzar la urbanització del Cap Alt en una zona que fins i tot el desenvolupista PGOU del 81 qualificava com a no urbanitzable.

Però d'entre totes les accions que ha suposat un perill de degradació del medi cal destacar l'escandalosa aprovació pel passat consistori de la urbanització - monstre de Capcorb, d'unes dimensions similars a les del propi casc de llucmajor i ubicada en una zona d'elevat interès ecològic. Una aprovació, a més, lligada a un compromís municipal d'indemnització a la urbanitzadora en el cas que s'impedis la construcció del polígon urbanitzat. Capcorb és un dels darrers grans espais verjos de la nostra marina i, una vegada que els urbanitzadors hagin arreglat una sèrie de deficiències, el perill d'urbanització de la zona és imminent.

Davant tot això, per tal d'evitar que continui el procés de degradació i per aconseguir un canvi radical respecte de la política

urbanística que ha permès arribar a l'actual situació, les entitats sotasignants hem decidit constituir una Coordinadora de Defensa de Sa Marina que tindrà com a objectiu prioritari aconseguir la protecció efectiva d'aquesta zona.

En aquest sentit ens proposam aconseguir:

- Un compromís polític clar de defensa de Sa Marina per part de l'Ajuntament de Llucmajor, les forces progressistes locals, tot el poble i la societat mallorquina en general.

- La revisió i modificació, en un sentit progressista,

del PGOU.

- L'aprovació, pel Parlament Balear, d'una normativa de protecció de Sa Marina i, molt especialment, de la zona de Capcorb.

Finalment cridam totes les persones i entitats interessades en la protecció i conservació dels espais naturals de Sa Marina a formar part activa de la nova Coordinadora.

Llucmajor, Març del 88.

PCPE-PCB, PSM-EN, GOB, ...

Taller de Mercat

Estam cursant 1er. Grau a l'IFP "Pere de Son Gall" i vos volem informar que els divendres es fan dues hores de tallers: Mecanografia, Teatre, Electrònica, Còmics, Mercat, ...

Nosaltres elegirem el taller de mercat.

El primer que varem fer va ésser una enquesta entre tots i la posarem en pràctica amb la gent que anava a comprar a plaça els divendres. Després de parlar-ne entre tots decidirem anar a visitar empreses de diferents pobles. Aconseguirem que ens deixassin el gènere amb la condició de poder tornar el que no venéssim. També que ens donassin un tant per cent de comissió.

Les empreses i articles foren els següents:

Ceràmica de Sa Teulera - Llucmajor

Vidre de Can Guardiola - Algaida

Objectes de Col·lecció - S'Amfora - Llucmajor

Formatges de Can Piris - Campos

Arracades i gafets - esmalt damunt coure - Palma

Arracades de Ca n'Olegario - Llucmajor

Acordarem fer el mercat el dia 27-11-87. Podíem elegir entre fer-ho a la plaça Espanya o a una sala de la Rectoria. Ens assustarem del temps atmosfèric i decidirem instal·lar-ho a la Rectoria.

Per assegurar-nos que estaria tot a punt, un dia abans col·locarem tot el gènere perquè estàs preparat per a l'endemà.

El divendres (dia 27-11-87) vingué molta de gent a visitar-nos. Potser uns dels motius fou la publicitat que nosaltres mateixos férem. El mercat no acabà aquí sinó que en serví per posar en pràctica una part de la feina administrativa de les empreses.

VA ESSER UNA BONA EXPERIENCIA !!!

Volem donar les gràcies a l'Ajuntament de Llucmajor i també al rector de la parròquia Sant Miquel i a tots els qui ens han ajudat a fer tot això possible.

Taller de Mercat IFP.
"Pere de Son Gall"

EL SALO DE PERRUQUERIA
I BELLESA DE LES

**GERMANES
PUIGSERVER**

ELS OFEREIX EL SEU HORARI:
De dimarts a divendres
de 9 a 12 i de 15 a 19
i els dissabtes de 9 a 19
C/ Orient, 8
Tels. 66 20 08 - 66 11 12
LLUCMAJOR.

Estam mal atesos

Era un diumenge, i tenia un poc de mal al coll. A migdia, vaig decidir anar al metge de torn, supòs perquè em feia mal, ja que no som d'aquets que per res van al metge, i molt manco els diumenges.

Em vaig informar de qui era el metge de torn i me n'hi vaig anar. Resultava que no hi era, i a les quatre tornaria. A les quatre del capvespre hi vaig tornar, i a les portes tancades amb pany i clau hi havia un cartell que deia: "avisar a la Policia Municipal". Vaig telefonar-hi i em digueren que el metge era a dinar. Vaig cridar mitja hora més tard i la resposta fou la mateixa... Fins a les 6 de l'horabaixa el metge no vengué de dinar... Després em va visitar i em donà uns sobrets... El vespre tenia 39 de febre.

Aquest és un relat que em succeí a mi, però no crec que sigui cap excepció, perquè són moltes les persones que podrien contar la seva versió. No estic fent una acusació perquè no he dit cap nom; ja que seria inútil, essent que cada diumenge passa el mateix. El que vull fer és protestar contra aquest servei del qual tots disposam, i no som ben atesos. No em valen les excuses de: "els altres pobles són igual" o "estan pitjor a Urgències", ... però sí estic preocupat per la SANITAT LLUCMAJORERA...

Tornant al cas, crec que el metge tenia dret a dinar, però un dia que està de torn, no li és cap molèstia dinar a ca seva, o bé no fer dinada de dues hores.

No és que me queixi sols del meu cas, ja que podia esperar. Però les mateixes circumstàncies aplicades a un malalt amb estat greu i moridor, mor. I crec que això no és una cosa amb la qual s'hi pugui jugar; ja que un metge té una responsabilitat

prou important, com per deixar de banda el consultori i anar-se'n. Opin que jugar amb la vid humana, no sols no està bé, sinó que és un delict.

Qui té la cupa? No ho sé. Ara bé, si no la té el metge, com a mínim és un irreposable. Potser la tengui Sanitat o l'Ajuntament... no ho sé. Sols vull avisar, que si hagués estat un altre, no sols un avís damunt la premsa local, sinó que hi juguen denúncies, tribunals i altres embulls burocràtics que es passen pel món.

On està la humanitat i l'honradesa?, on està l'esperit que hi ha dins els homes?, i la virtut de molestar-se pels altres?. Qui té dret a jugar amb la vida humana?... Mentre n'hi ha que s'omplen la panxa amb els peus davall la taula, n'hi pot haver que es moren dins el llot, i no és propaganda de la Campaña contra la fam.

I el cas és que no sols tenim un metge, el qual podia tenir un cas justificat, sinó que en tenim més dels que fan falta. Després se queixen que no tenen feina, i la que poden fer no l'aprofiten.

Crec que aquí ja hi entra un poc el tema de la vocació personal i el sentit a la vida. Perquè estudiar la carrera de Medicina?, la qual diuen que és tan difícil, i després no fan el que pertoca. Potser s'estudia per guanyar doblers? Me sap greu dir-ho, però caldria replantejar-se, si és el camí adequat el que s'ha escollit.

I a més, ¿com un metge pot dir que no té feina, quan hi ha tanta gent que mor pels hospitals (inclús alguns no tenen dret a aquest servei), sense cap consol ni una mà d'un metge.

Reflesionem i pensem un poc més amb tot això.

Sols em queda repetir que la finalitat d'aquest escrit, no és ni molt manco d'una acusació, simplement un avís a tenir en compte.

Antoni Vadell Ferrer.

AUSTIN ROVER

**LI OFERIM UN ANY
D'ASSEGURANÇA
GRATUITA**

Comprant un Austin Rover a través de
l'Agència a LLUCMAJOR, Avda. Cavaller
Ramon Santmartí Tel. 660146
I ara també vos podeu informar a S'ARENAL,
Plaça Major, 1 Tel. 265374

**SEGURS I AMB
ASSEGURANÇA**

SA FILOA

C/ MELIÀ, 3 LLUCMAJOR

CARNISSERIA XARCUTERIA

**ZANOQUERA
-
GARCÍAS**

Plaça España. 62 Teléfono 66 13 02
LLUCMAJOR (Mallorca)

Xerrades de cafè

Quina ganància donen ses urbanitzacions ?

-Com acabarà això de ses urbanitzacions de sa costa o sa marina de Llumajor?

-Com sempre. Guanyaran es capitalistes, tant si han de lluitar amb sos polítics de dretes com d'esquerres.

-O no són sempre de dretes es capitalistes?

-Es capitalistes o comerciants, actualment són des partit que més els convé. Els promotors d'urbanitzacions, lo que volen es construir o vendre solars i guanyar molts de diners allà on veuen es negoci...

-Són apolítics?

-Se'n foten de s'ecologia, es pins, ses mates, es nius, Sa Marina de Llumajor i de Son Verí de Baix i de Dalt.

-Vols dir que duen més verí que tots es partits polítics junts.

Més o manco. A base d'influències passen per damunt es plans parcials, prohibicions i demás traves que s'oposen an es seus interessos.

-Van a lo seu.

-Quant a Son Verí, que aviat estarà aferrat a Cala Brava, amb edificis meravellosos, també es moros ompliran de gent s'urbanització de Capocorp.

-Si es col·legi d'Arquitectes i el GOB, no aturen...

-Oreia badeia...! Es ciment també serà l'amo de's Puigderrós, substituint ets animals migratoris i es conills mossegadors.

-Tanmateix estan malalts...

-I entre es caçadors de conills i es de divises, no hi ha dubte possible.

-Veurem com acabarà la cosa. Fins ara no es veuen ses repercussions econòmiques favorables a tantes urbanitzacions.

-No, a primera vista donen més ganància a Llumajor els xaleters, perquè es cap de setmana venen an es mercat i gasten molt.

-Si, però per altra banda, hem de descomptar altres perjudicis que donen.

-I qui són aquests?

-Sa carn que es seus cans fan a ses guardes d'ovelles des nostros ramaders.

-Un altre problema...

-I gros. Basta dir-te que a una guarda de denou ovelles es cans amollats en mataren dasset.

-Això si que es mossegar...!

-Així que, entre aumentar es policies, sa vigilància, i es serveis, està per veure lo que mos donaran tants de xalets per tot es nostro terme.

-Però, lo que dèiem abans, això no és es problema de's constructors i empreses urbanitzadores...

UN QUE
ESCOLTAVA

227 Km/h.

RENAULT 21-2 L. TURBO

EL DESAFIO.

175 CV.

Este es su desafío.

El nuevo Renault 21 2 litros Turbo.

La pureza de líneas de los grandes deportivos.

El equipamiento de los más altos de gama.

Y toda la tecnología acumulada Renault.

En un motor de 1.995 cm³, de gestión totalmente electrónica.

Capaz de llegar a los 227 Kms. por hora.

De asegurar, con frenos ABS, el absoluto control de la partida.

De hacer, de cada viaje, el desafío de 175 CV que corren en libertad.

Venga a verlo: _____

RENAULT

COCHES LLENOS

DE VIDA

Bartolomé Jaime Nadal

Ronda Mijerra, s/n - Tels. 86 81 48 - 86 80 41 - Llumajor
Exposició a S'Arnat: C. Sant Cristòfol, 5 - Tel. 26 88 81

Sa Torre, patrimoni de la noble família dels Villalonga

\$ En el catastre de 1578, la possessió estava valorada en 24.000 lliures

\$ La xifra de dues mil ovelles, una prova de la seva riquesa ramadera

L'entrada a la gran i empedrada clastra de la construcció defensiva de les cases

Proseguim aquí la relació deixada en el capítol anterior sobre la noble família dels Villalonga o Vilallonga, iniciada amb aquell il·lustre donzell Gaspar de Villalonga i Martí, casat amb la molt Magnífica Senyora Margalida Net, hereva dels no menys nobles Santacília.

Margarida Net, la Senyora de Sa Torre, era vídua de Pere de Sant Joan abans de contreure segones núpcies amb Gaspar de Villalonga. Per tal de fer-se una idea de la requesa de Sa Torre per aquest temps, basta dir que l'herència d'aquell noble Berenguer de Santacília, oncle de Margarida, representava un valor de 6.500 lliures, comprenent Sa Torre i els seus alous; la possessió de la muntanya, El Teix; una casa a Lluçmajor i tots els censos.

Gaspar de Villalonga, va adquirir en 1544, El canyar, de Miquel Mas i Antonina la seva esposa, incrementant així encara un poc més el notable patrimoni. No s'ha d'oblidar tampoc el Puigderrós, que encara que fou adquirit en 1369, per aquell Bernat Puigderrós, del qui va agafar el nom, era part integrant d'aquell immens patrimoni.

Gaspar de Villalonga va realitzar obres a Sa Torre, com queda prova patent, amb una inscripció que hi ha per sobre del portal d'accés a la segona planta, que diu: "Gaspar de Villalonga-1540. El Donzell va morir el dissabte de Nadal de l'any 1558.

UNA INMENZA FORTUNA

De la unió d'ambdós cònjuges, va

néixer Pere de Villalonga i Net, hereu universal d'aquella inmensa fortuna. Fou successor al morir el seu pare el 1558, encara que abans, ja es mostrava com un decidit impulsor i promotor en les labors de la possessió. Es va casar el 1546 amb Elisabet de Torrella, i va tenir abundant descendència.

La ramaderia continuava essent la font més important de producció de la possessió. Cap al 1564, en una de les seves notables empreses, tenia llogades 2.000 ovelles en la seva possessió de El Teix.

PPere de Villalonga, va atorgar testament a Sa Torre, en poder del notari Julià Oliver, amb data de 18 d'agost de 1563, nomenat hereu universal el seu fill, el Magnífic Jaume Joan de Villalonga.

El catastre de 1578 ens aproxima a la riquesa de Sa Torre. En paraules textuals, l'esmentat cadastre diu: "Senyor Jaume Joan Villalonga estimaren possessió dita La Torre amb sos refals dits lo un el Puigderrós y lo altre en canyar i lo altre els Mersals tot per vint i quatre milia Urs, dich vint i quatre milia liures XXIII M.L."; o sigui que Sa Torre estava valorada en 24.000 lliures, essent la segona possessió amb importància de Lluçmajor. Estava precedida pel patrimoni dels Sureda Cenglada.

DUES MIL OVELLES

La xifra de 2.000 ovelles, és ben palesa de la riquesa ramadera de Sa Torre. El trasllat d'aquestes ovelles pel mateix itinerari seguit anys i més anys, cap a la muntanya del Teix, va originar un topònim actualment vigent en el terme municipal de Consell. Es el conegut amb el nom de "El Pou del Senyor de Sa Torre", en Son Puntiró, en el citat terme municipal.

Jaume Joan de Villalonga, va atorgar testament el 3 de gener de 1591, en poder del notari Domènec Alenyar, i a favor de la seva esposa, la Magnífica Francina de Sant Martí. Abans s'havia

casat amb Beatriu de Puigdorfila i Fuster.

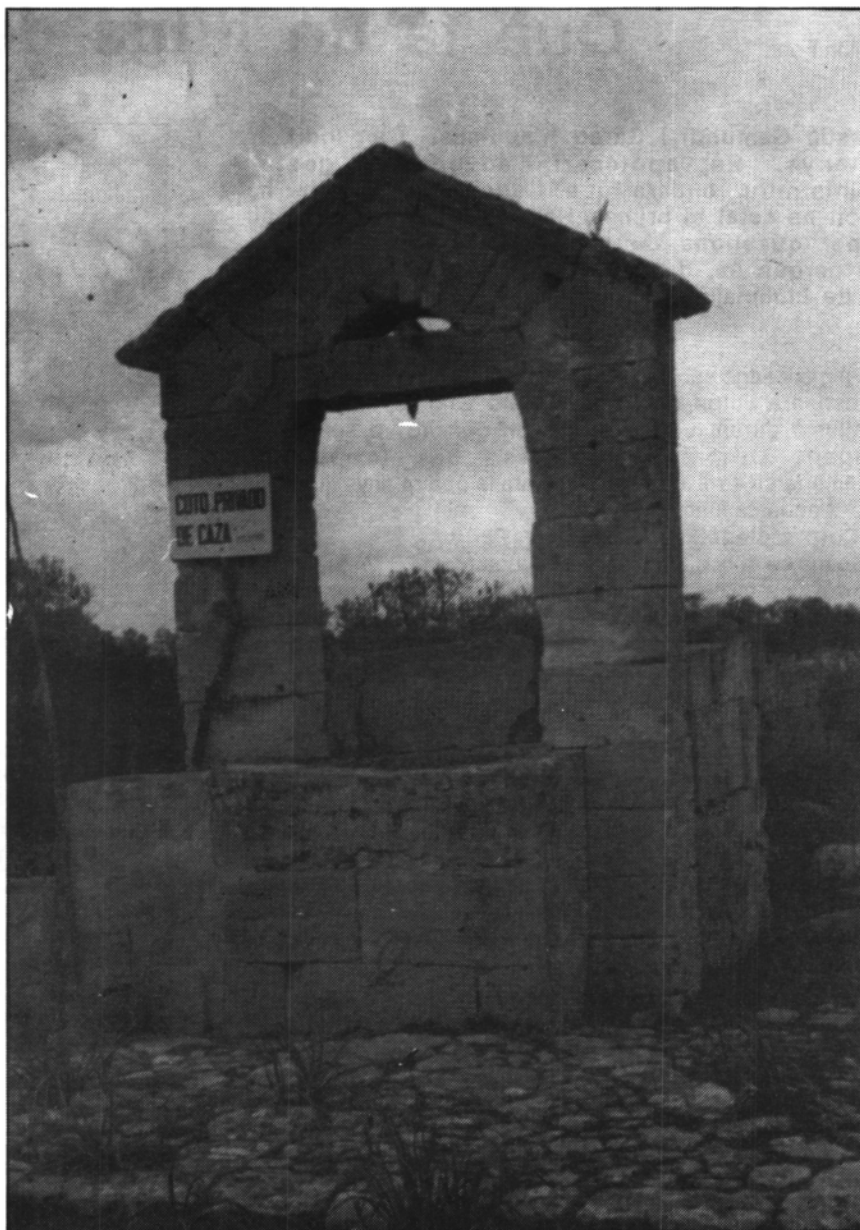
Francina de Sant Martí feu testament el 28 de març de 1624 en poder del notari, Joanot Mataró i va instituir hereu universal al seu fill Pere Ramon de Villalonga, Cavaller de l'Inclita i militar de l'Ordre de Sant Joan de Jerusalem i Comendador de Cotlliure, en virtut de la renúncia feta pel seu germà Jaume Joan, en contemplació d'haver de contreure matrimoni amb la Magnífica Senyora Jerònima Armengol.

Dos anys més tard, exactament el 26 de setembre de 1626, Pere Ramon de Villalonga capbrevava la possessió de Sa Torre. En aquest segle XVII, ja hi ha notícies que hi havia una capella a Sa Torre.

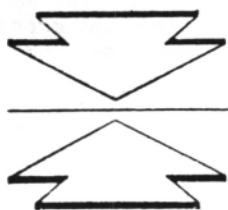
Joan Clar
Francesc Verdera
 Fotos: **Antoni Oliver**
Antoni Monserrat

Detall d'un capitell de la noble construcció de Sa Torre

Cisterna en el camí que va al Puigderrós

**CENTRE
 DE
 RECONeixEMENT
 MEDIC -PSICOLOGIC**

ANTONI ISERN OLIVER

LLUCMAJOR

carrer Antoni Garcias 1-a

**certificats
 mèdics per a
 permís de
 conduir i
 llicència d'armes**

Horari

dilluns i dijous de 16:30 a 21 h.

Gent de la vila

Catalina Font

Què fa un jutge de pau?

Sebastià Gamundí i Garau (l'apotecari Gamundí), té 64 anys. Es apotecari, advocat i gestor administratiu, encara que l'ofici que sempre ha exercit ha estat el primer. Hem anat a parlar amb ell no per qüestions de cap d'aquests tres estudis, sinó perquè és, des de fa quatre anys el Jutge de Pau de Lluçmajor.

- Vaig ser jutge substitut durant vuit anys en els quals Damià Contestí era Jutge de Pau, i també vaig repetir aquesta substitució durant els cinc anys en què ho va ser Benet Llompart. Després d'aquestes dues temporades m'anomenaren a mi Jutge de Pau i ara fa quatre anys que estic exercint aquesta funció.

- Com s'elegeix un Jutge de Pau?

- Se tria de la següent manera: l'Ajuntament i la Guàrdia Civil elaboren una terna (tres noms), aquesta terna és enviada a Palma i l'Audiència eligeix la persona de les tres que considera més adequada en aquells moments.

- En aquests moments, teniu un substitut?

- No, el darrer que hi va haver va ser Mateu Monserrat Pastor però des d'aleshores no n'han nomenat d'altre. Seria convenient que n'hi hagués un per si el Jutge està impedit (malaltia, vacances, etc) però ara no en tenim cap.

- Quina és la labor d'un Jutge de Pau?

- Una de les meves funcions és la de firmar els Registres: defuncions, matrimonis, naixements. Firmar els Certificats; Fe de Vida, estata, literals, Extractes, etc. Es, sobretot una tasca burocràtica i de consultes contínues. El mateix nom del càrrec ho indica: és una persona, un poc com un "defensor de la pau al poble".

- Quin tipus de consulta vos fa la gent?

- Una mica de tot: matrimonis que no s'entenen (això no és competència del jutjat d'aquí), en aquest cas jo els aconsell i els envii al Tribunal Familiar. D'altres consultes són referides a testaments, problemes de paguesos amb camins de foravila ("servidumbres" de pas), etc. De totes maneres això és positiu perquè significa que el poble, en general, és conscient que disposa d'un Jutge de Pau.

L'UNICA DIFERENCIA ES QUE ARA CELEBRAM CEREMONIES MATRIMONIALS I ABANS NO

- Quins altres jutges de pau (a més dels que heu

esmentat) heu conegut?

- Ho va ser també Francesc Vidal i Miquel Cat, més conegut com "Es Jutget", però d'aquest darrer en tenc mol poc record perquè jo encara era nin.

- Hi ha grans diferències entre la feina de fa quatre anys a la d'ara (o a la feina de temps enrera)?

- Pràcticament, l'única diferència notable és que actualment celebren casaments i abans no hi havia matrimoni civil com a exclusiu. Jo llegesc tres articles i els dic allò de "Jo us declar marit i muller". Avui en dia es celebren tants de matrimonis pel Jutjat com per celebrar aquest matrimoni el Batle (en cas d'absència del Jutge o en cas que els contraents ho sol.licitin).

- Ser Jutge de Pau, suposa una remuneració econòmica.

- En absolut. Es un treball pel qual no s'ha cobrat mai ni un cèntim. Es una feina totalment gratuïta i no tèn remuneració de cap classe.

He de dir, emperò que tampoc no tenc un horari fixe i que vaig al Jutgat de tant en tant per firmar tot allò del qual hem parlat abans, i també de vegades la gent em duu les coses personalment a casa meva per tal que les hi firmi. Els únics dies que sol tenir com a fixes són els dijous, per celebrar matrimonis.

- Ha de tenir autoritat un Jutge de Pau?

- Normalment no és necessari de fer servir la força o les males maneres. Amb la Guàrdia Civil el Jutgat i l'Ajuntament se duen molt bé i això evita problemes més greus. M'agradaria afegir que aquest càrrec l'hauria de exercir un Jutge de Carrera però costa molts de doblers i nosaltres no n'hen cobrat mai.

- Recordau alguna anècdota?

- Ho podríem recordar com a anècdota perquè ha estat l'única vegada que m'ha succeït: al Jutgat feien obra i hi havia picapedrers per tot amb la consegüent pols i incomoditats que això comporta. Per mor d'aquesta situació vaig haver de celebrar un casament a la Sala d'Actes de l'Ajuntament, amb el permís del que llavors era batle, Antoni Zanoguera.

I una altra anècdota podria ser aquesta: el primer acte públic, per dir-ho d'alguna manera- que va fer l'actual batle, com a tal, va ser fer un casament. En aquells moments jo no me trobava aquí i el Batle ho va haver de celebrar (li va venir un poc de nou).

PENTA
ASESORES

JERONI SUREDA OLIVER

(Economista - Assessor Fiscal)

JAUME SITJAR RAMIS

(Graduat Social - Assessor Laboral)

Plaça d'Espanya, 53-1r. Tel. 66 21 33
Lluçmajor

SUCA-MULLA

L'ANYADA

Tal i com dèiem el mes passat en aquesta mateixa secció, on explicàvem els mesos de Santa Llúcia, pareix que enguany serà un mal any degut a la poca pluviometria que hi ha d'haver segons aquesta predicció a la qual hem fet referència, i lo bo és que durant aquets dos primers mesos el temps ha estat calcat a aquesta famosa predicció que tanta fama té d'encertar l'anyada; un gener plujós, i un febrer dins el qual no ha fet cap gota, tan sols ho va intentar sense aconseguir-ho els dies 1 i 4, tot això amb unes temperatures, més altes de lo normal per estar en ple hivern, on la màxima arribà als 14 graus i la mínima als 9.

Malgrat aquestes poques pluges de moment els sembrats van bé, i els ametlers tenen en general una bona floració i n'hi ha més d'un que ja comença a tenir petits ametlons. Aquesta anyada fins ara no va malament, però no ens d'oblidar que les pluges aviat seran necessàries i que si la predicció de Santa Llúcia se segueix complint així com aquets dos mesos tot se pot anar per terra i d'una anyada que hagués pogut ésser bona pot passar a ser una de les més dolentes dels darrers anys, perquè el que ha plogut aquets dos darrers anys no basta per aguantar un any sense aigua.

EL PANIC DELS CANS CARNISSERS

Com ja és notícia dins Lluçmajor s'ha pogut saber que des de fa més d'un mes hi ha una sèrie de cans que es dediquen a fer carn a les guardes d'ovelles de distintes possessions llucmajoreres.

Els foravilers en un intent de sol.lucionar aquest greu problema s'han entrevistat amb el Batle i amb la Guàrdia Civil per cercar la seva col.laboració i per veure si arriben d'un pic per tots a arreglar aquest problema pel foraviler.

Les guardes d'ovelles que han rebut més fort han estat les possessions compreses entre la zona de Ca's Busso i S'Estanyol, donant-se la circumstància que moltes d'elles han tingut la desagradable visita d'aquest cans maleits més d'una i de dues vegades i amb un trist balanç en cada ocasió.

Segons han dit alguns afectats se tracta amb tota seguretat de cans perduts i afamats que se junten en grups i després ataquen a les guardes que pasturen. A més donen especial importància a la "casualitat" que quasi totes les matances se fan els divendres a vespre, fent pensar que aquets cans són propietat de xaleters que quan arriben a la caseta o xalet per passar el cap de setmana amollen els cans i aquets després d'estar tota la setmana subjectes al fermall emprenen les seves desagradables accions.

Després de més d'un mes de continus atacs per part d'aquets cans assassins a les guardes d'ovelles el número de víctimes és molt gros, i es creu que entre totes les guardes afectades hi ha més de 35 ovelles mortes, però la cosa no acaba aquí, sinó que també reberen uns 80 pollastres i

gallines, i uns 7 endiots.

La finca més afectada ha estat sense dubte la de Son Bou on pràcticament no quedà cap ovella sencera, de la vintena que l'amo en tenia n'hi mataren 10 i n'hi mossegaren 12 més. La llista dels afectats és grossa, començant per Son Bou, i passant per Ca'n Botilles, Ca l'Oro, Aubenyeta, Ses comes, Es Rafalet, Es Rafal, Son Boscana i Ses Teringades.

Entre els nombrosos atacs les principals víctimes han estat els xots joves que tal vegada per falta de capacitat de reacció per posar-se a cobro són fàcilment capturats pels cans.

Degut a la insistència dels cans salvatges, els foravilers primer recurririen a col.locar estratègicament trampes com són els "braons" per veure si conseguïen capturar-ne qualquun, però el fracàs fou absolut, i en vista que els atacs a les guardes no afluixaven i eren continus decidiren cercar ajuda de bon de veres devers la policia municipal i la guàrdia civil, i aleshores aconseguïren formar grups de colles que han protagonitzat nombroses sortides per veure si agafaven cap ca.

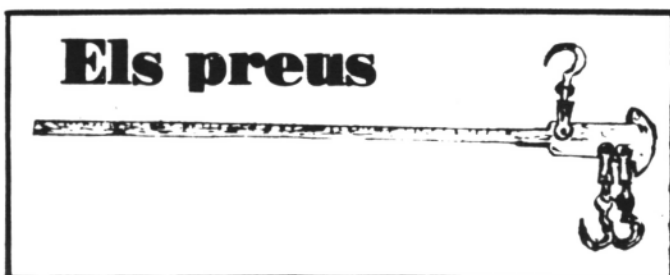
Aquets grups com es pot suposar anaven armats, però como la veda estava a volta de cantó on en els darrers casos ja havia arribat, i ja que també es tractava de sortides nocturnes, els foravilers optaren per comptar amb l'ajuda de les autoritats competents per poder prevenir qualsevol incident.

Moltes de les sortides resultaren negatives però com diu el refrany "Qui no se cansa, alcança", fa unes dues setmanes en un divendres a vespre aconseguïren objectius desitjats i sorpreneren dos cans quan atacaven a una guarda d'ovelles. Aquest dos cans eren dos exemplars de ca pastor, i seguint el rastre de la cussa es poqué comprovar que atacava als xots per poder surar els deu cussons que tenia.

ELS LLADRES TAMBE HAN POSAT EL SEGELL

I per si no bastava per la foravila tot el remenat dels cans que feien carn, els lladres també han volgut ésser presents per les possessions llucmajoreres juntament amb els cans.

A ses Teringades hi robaren un pic 9 xots, dins els sestadors que estaven tancats en pany i clau, després a la mateixa barriada robaren a un lloc 6 ò 7 xots, a una altre 8 ò 9, i a un altre 5 xots més, en total de dins aquesta zona els lladres se'n dugueren una vintena grossa de xots. Però per desgràcia els robos no s'acabaren aquí, sinó que no els bastaren els xots i a Son n'Aixida se'n dugueren 4 cabrides.

Pel que fa als preus poc han canviat les coses per no dir que no han canviat gens.

Després de la sempre famosa "costa de gener" els mercats no s'han recuperat i tot segueix amb els preus del mes passat: les ametles no tenen ni comprador ni venedor i ara van a 360 pts. el quilo de bessó, i pel que fa a les garroves aquestes van a 20 pts. el quilo mantenint així la línia que han duit fins ara.

I respecte al mercat ramader també està com el mes passat, les porcelletes van de 250-300 pts. el quilo, els xots entre les 240 i les 270 pts. el quilo, i els bous van de 450 a 550 pts. el quilo aproximadament.

Esperem que aviat aquests preus se recuperin i faci més ganes de vendre i no paresqui que en lloc de vendre regales.

Un rellotge de sol casolà: Feste'n un

Del Col·legi d'Enginyers de Camins, Cannals i Ports hem rebut aquest article que se publica per considerar que se tracta d'una construcció curiosa i entretinguda.

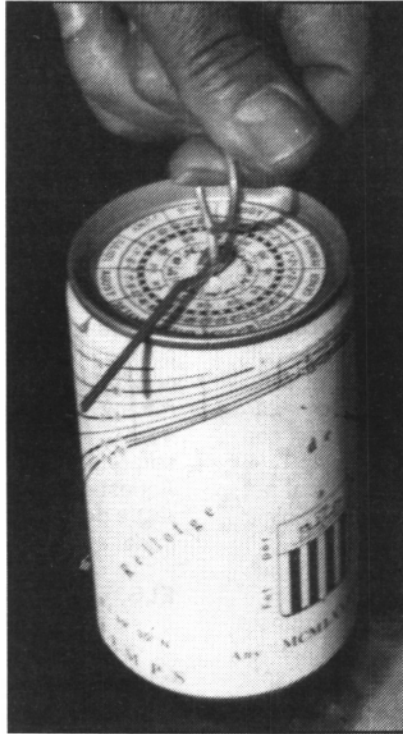
Dins els rellotges de sol n'hi ha uns que no són gaire coneguts i que se diuen "de pastor". Aquest nom, segons he sentit a dir, ve perquè, un temps, s'usaven entre els pastors del Pirineu en formes molt rudimentàries.

Doncs bé, d'una manera molt senzilla s'exposa com poder construir-ne un amb l'ajut dels dibuixos adjunts.

Se comença per cercar un pot buit d'una beguda refrescant (per exemple "coca-cola" o cervesa) que té forma cilíndrica amb una base plana i una altra lleugerament cóncava i enfonyada. Per la base plana hi sol haver una retxillera que deixa la llengüeta de quan s'obre. Per la base cóncava, i just enmig, se fa un foradí per a passar-hi un fil de ferro de dos o tres mil·límetres de gruixa fins a la retxillera de l'altra base, de tal manera que aquest fil vagi pr l'eix del cilindre, havent-lo abans passat pel centre del disc retallat del dibuix adjunt; fet així se dobleguen el dos extrems inmovilitzant el fil, deixant l'extrem de la base plana amb forma d'anella damunt el disc, el qual s'aferra a la base, reforçat, millor amb una cartolina interposada per mor de la retxillera.

Tot seguit se retalla l'àbac de les hores del dibuix adjunt i s'aferra al cilindre del pot, amb la base plana a la part de damunt, i amb el caire de l'anomenat àbac a 8 mm. del caire del pot (per tal que s'aferra lliurant la mica d'abombat del pot). Per aferrar l'àbac és precís fer coincidir les dates del disc tal com la figura indica.

S'ha acabat la construcció disposant la busca del rellotge, també amb un fil de ferro enganxat a l'eix davall l'anella i amb la forma i dimensions que s'aprecien en

Aspecte del rellotge un cop acabat.

el dibuix..

I ja estam en condicions de poder fer la lectura. Per això cal suspendre el pot per l'anella, millor fent-li un cordonet i posar la busca damunt la data del disc (on es poden veure els mesos ordinaris i paquets de dies de cinc en cinc, i també els mesos zodiacals amb el signe corresponent), i tot seguit, fer girar el rellotge fins que l'ombra, de la busca sigui

vertical; la punta de l'ombra de la busca donarà l'hora llegida a les corbes de l'àbac.

I tot d'una és precís fer una aclariment: se llegeix així l'hora del "temps vertader" que quasi mai és el mateix del "temps mitjà" dels nostres rellotges de polsera; no es tracta d'un defecte d'aquest rellotge, el mateix succeix a qualsevol rellotge de sol; però no és un inconvenient per a conèixer l'hora d'aquest temps que ens interessa: si corregim l'hora llegida amb els minuts que, per cada data marca el disc, tindrem el mateix temps dels rellotges de polsera.

I just manca dir que si el pot s'omple amb arena o grà el pes augmenta i s'aconsegueix una millor compensació del petit desequilibri provocat per la busca a la verticalitat de l'eix.

Sant Joan, Nòvembre de 1987

Rafel Soler i Gayà

FOTO CLAR Perfumería

Reportatges, Fotos d'estudi
carnets. . .

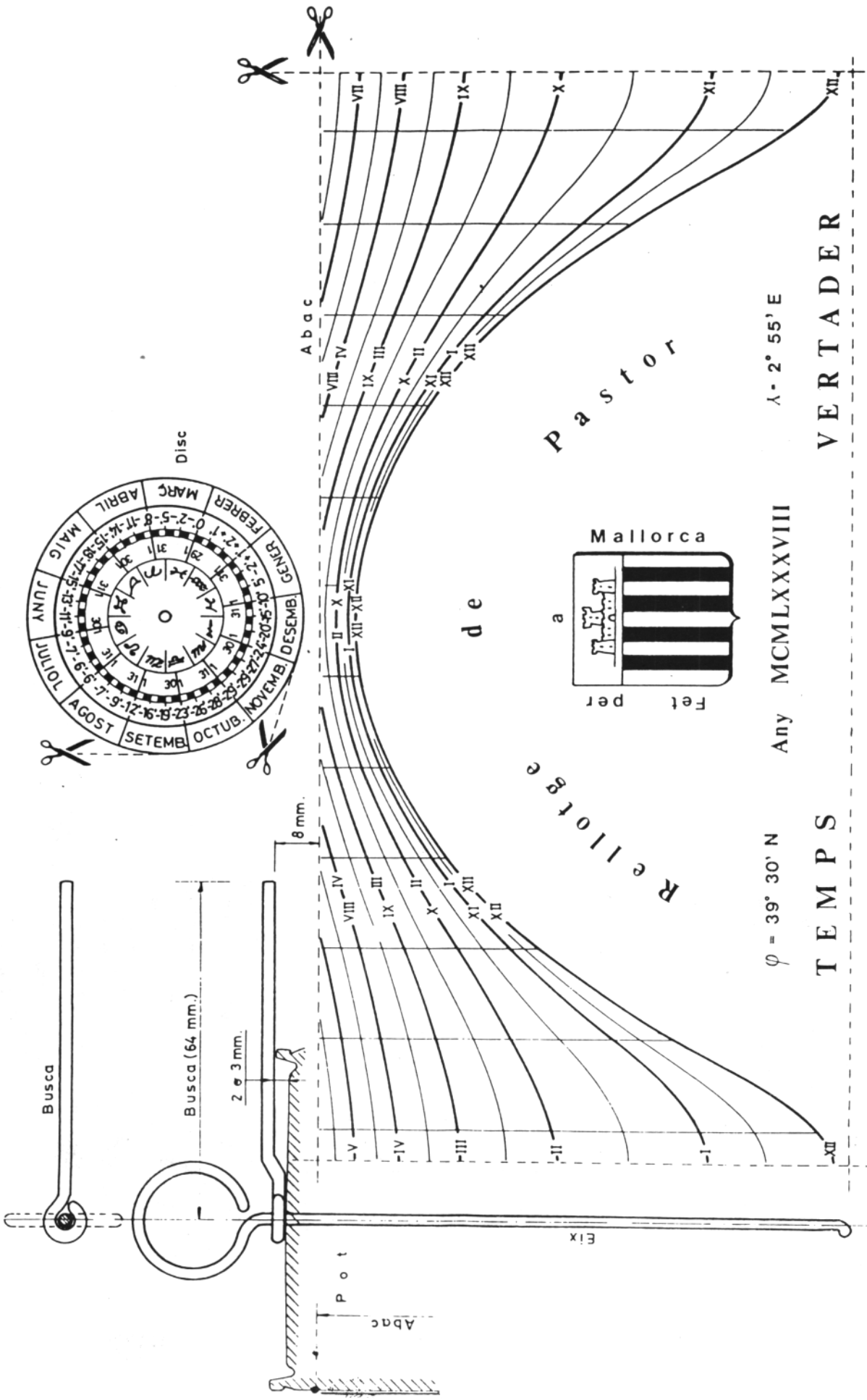
OFERTES EN CAMERES FOTOGRAFQUES
VENDA DE CARRETES. . .

C/. Nou, 8 - Tel. 66 06 32 (LLUCMAJOR)

PERRUQUERIA FINA

C/. D'es Vall, 49

$\lambda \cdot 2^{\circ} 55' E$

Any MCMLXXXVIII

$\phi = 39^{\circ} 30' N$

VERTADER

TEMPS

Aquesta nit,

quan el sol es situï en el punt més alt
serem amants.

Primer el teu sexe, llavors el meu, es confondran.
Jugarem amb sentiments que no ens seran propis
abans que una mà
premi el gallet d'un winchester carregat
i esborri senyals d'amor.

Quan la cambrera pugi tot serà fet;
esperma, sang, cava, cossos
dibuixaran la cambra d'aquell hotel
on no anàrem mai.

Consolidació de la recepció pel sistema dual -estèreo a TV3

L'espectador pot triar

Gran interès per políglotes, estudiants d'idiomes, comunitat estrangera, turistes, amics de la V.O., de les Illes Balears.

Degut a l'avençament per part de TV3 de l'adaptació del reemisor de La Mussara (que juntament amb el de Tibidabo dona la senyal del canal català al repetidor de voltor de la Serra d'Alfàbia), des de fa poc més d'una setmana, i no a partir del 15 de Març com es pensava, es poden rebre totes les emissions que es donen amb doble banda sonora, i que es coneix com a sistema bilingüe, dual o estèreo; que a més a més permet, quan els dos canals de sò transmeten la mateixa senyal, una major qualitat o fidelitat sonora, sobretot als espectacles musicals, i al seu dia permetran la estereofonia pròpiament dita (dues bandes complementàries i diferents de sò).

El propòsit de TV3, segons confirmen fonts properes a OCB/Voltor, es donar per sistema, a totes les pel·lícules en que es disposi de la banda original, la recepció en Versió Original. Així, tots els tres llarg-metratges de la setmana vinent i l'obra de teatre del dilluns, es podran escoltar en la banda sonora pròpia (2 en anglès i 2 en francès). La sèrie "El lleó de

Flandres" es dona en flamenc/holandés, "Heimat" es va donar en alemany, etc.

L'interès d'aquest complement de l'oferta de TV3 es molt gran a Mallorca i a les Illes, tant per a la nodrida comunitat de residents estrangers, como per als turistes, estudiants d'idiomes, i cinèfils empedreïts i políglots, que estan contra el doblatge com a mutilació de la principal eina de treball dels grans actors (la veu), substituïda per l'accent pla i repetició excessiva de les veus dels actors-dobladors.

El sistema bilingüe està aplicat, a Europa, a països com Alemanya, Suïsa i Itàlia (RAI). TVE hi està pensant, però la seva gran infraestructura requeriria una despesa enorme. Algunes pel·lícules es poden escoltar per una emissora de ràdio de RTVE, Radiocadena Española, sincronitzada amb la TV.

La recepció per aquest sistema requereix o bé l'adaptació dels televisors convencionals d'un prototip encara no comercialitzat; bé un aparell de vídeo estèreo; bé un receptor de TV també en estèreo.

Voltor/OCB presta un servei d'assessorament als seus associats, accionistes i simpatitzants que vulgin més informació sobre la forma més adequada, en cada cas, de tenir accés a aquesta modalitat d'emissions.

Un portaveu de les dues Entitats germanes ha manifestat: "Pensem que és una substancial millora i ampliació de l'oferta de TV3, que té un gran interès per una terra on es parlen tantes llengües, que mostra el criteri obert i progressista dels rectors del canal català, i que optimitza les ajudes que el Parlament Balear i les institucions donen al projecte, per tal de que, havent estat finançat per un milenar de persones, pugui seguir essent aprofitat per tots el illencs i, ara més que mai, per tots els turistes-visitants.

Merda

HAMBURGUESES
"PERROS"
"PINCHOS"
"PEPITOS"

★ ★

NOVA DECORACIO

TERRASSA

**Provin la
nostra
CUINA RAPIDA
ÉS TROPI !...**

OBERT TOTS ELS DIES

**SERVEI DE BEGUDES I MENJARS
DE QUALITAT A PREUS RAONABLES**

★ ★ ★

Avinguda Carles V (Tel. 66 11 17) LLUCMAJOR

SA TEULERA

~~~~~

PLANTES D'INTERIOR I EXTERIOR
CENTRES - RAMS DE NUVIA
PLANTES - CORONES

~~~~~

Carrer Campos, 80 - Tel. 66 01 76

Ja tornam tenir fandango mogut! Ara li toca an es polígon industrial i mentre uns volen que es faci a prop de Lluçmajor, ets altres demanen que se faci a S'Arenal. De moment, no s'ha produït una decisió oficial del Consistori, només s'ha fet una reunió per aunar criteris però que va acabar com es rosari " de l'aurora".

Tot apunta a un nou capítol de s'enfrontament tradicional entre llucmajorers i arenalers. Es primers diuen que Lluçmajor (ciutat) necessita es polígon per reanimar s'indústria i ets arenalers consideren que ja està bé de munyir sa vaca arenalera.

De totes maneres es tema d'es Polígon només ha començat. Se suposa que prest començarà sa seva andança a S'Ajuntament i serà objecte d'interessants debats. Es mussolet diu que hi haurà molta llana per tondre perquè ses alternatives d'ubicació tenen es seus defensors i en es cas de S'Arenal hi ha diferents criteris dins d'un mateix partit.

Es mussolet també diu que Aliança Popular haurà de canviar de portaveu en es debat d'es Polígon perquè no pareix normal que un d'es principals promotors d'es projecte d'instal·lar-lo a S'Arenal és també es cap de llista i candidat a batle aliancista a ses passades eleccions municipals.

Es pagesos estan ben convençuts que, si ells mateixos no s'arreglen es problemes ningú no els ho compondrà. Per això, cansats que es cans facin carn a ses guardes d'ovelles, decidiren agafar escopetes per acabar d'arrel amb un greu problema perquè ja se quedaven sense es xots que havien de vendre.

Diuen que varen tenir sort i que en varen afaitar dos, de cans carnissers. Ara han demanat a S'Ajuntament que intensifiqui sa vigilància i que, de forma un tant oficial, se recomani an es "xaleters" que se'n cuidin des seus cans perquè pareix que n'hi ha més d'un que només hi pensa durant es caps de setmana.

El moviment es demostra caminant. Si els d'AP són partidaris de la normalització lingüística, com diuen, creim que seria millor que presentassin les mocions en la nostra llengua. Per fer-ho així no necessiten pagar cap assessor lingüístic, ja que tenen en les seves files gent perfectament qualificada. Hi ha un refrany foraster que diu: "Obras son amores y no buenas razones".

Fins ara els polítics es feien contrari i s'acusaven del que havien dit o deixat de dir. Al darrer ple les coses ja han pres un caire més perillós. Hi ha coses que consten en acta i no hi haurien de constar i que a l'hora d'estrenger el Secretari diu que així com estan les coses per a l'Ajuntament és qüestió de filar prim.

"Atenció contractistes"! Si voleu tenir possibilitats de participar a feines que mana l'Ajuntament per una quantia inferior a 25. 000. 000 pts, és qüestió de fer passes per tenir el vostre número de telèfon a l'agenda del regidor d'Urbanisme, perquè quan s'ha de fer alguna obra ho comunica uns quants i per telèfon. Visca el principi d'igualtat d'oportunitats! Visca la no discriminació! Quan eren a l'oposició, el que ara fan, ho

criticaven dels altres.

A l'Església, perquè els feligresos poguessin sentir bé les pregràries i els sermons del Rector, hi posaren un bon aparell de megafonia. Si ho fessin així a l'Ajuntament i posassin un micro damunt la taula del Sr. Batle, per ventura s'acabarien les disputes referents a si s'informa o no a l'oposició. Parlant d'aquesta manera és ben possible que tinguin raó tots dos: uns informen i els altres no estan informats, perquè, igual com el públic, no el senten (al Batle).

Abans d'haver començat el Camp Municipal d'esports de S'Arenal sembla que ja li ha sortit amo. El president d'un equip de futbol arenaler parlava al pasat ple com si no li fessin del seu agrat. Seria ben hora que l'Ajuntament fomentàs més l'esport del ciutadà que no l'esport espectacle, i que les entitats de caire lucratiu (que fan pagar entrada) es fessin al seu propi camp (al seu gust), com ha fet el Mallorca o el Balears. Els Ajuntaments tenen tanta obligació de fer un camp de futbol per a un equip com de pagar una cacera per a caçadors, els quals, després de tot, són també un club i estan federats, són més i fan esports, no com el futbol on els aficionats l'únic exercici que fan és el de gargamella.

Abans havíem parlat der normalització lingüística. I no havíem acabat. A la la façana de l'Ajuntament hi ha un tauler d'anuncis escrit en castellà, però en català. Com diu el falcó als D'AP, el mussolet troba que també els del PSOE de l'equip governant i, en especial, ei regidor de "Cultura" i normalització lingüística del PSM se'ls ha de recordar que l'acord de ple no hauria de servir per allò mateix que serveixen els discs de circulació o les pintades de groc pels cantons i carrers.

Perquè si això fos així, continuarem fent passes cap enrera.

**BITLLETS DE VAIXELL
I D'AVIÓ**

OFERTA ESPECIAL VAIXELL

ANADA I TORNADA

4 PERSONES I EL COTXE

42.435 Ptes.

TOTS AQUESTS SERVEIS ELS TROBAREU A
"VIATGES XALOKI" SENSE CAP TIPUS DE
SUPLEMENT SOBRE EL PREU OFICIAL

C/Maria Antònia Salvà, 38
Tel. 267450-54-58
S'ARENAL

C.D. Espanya I Preferent

"Chapeau" Marc Vidal

Joa. Quin.

Des de que Miquel Jaume, primer entrenador del C.D. Espanya, té "vacances" i és al Brasil, a ritme de samba i amb colors de carnaval, aquí, a Lluçmajor, i a ritme de "copeo" quedaren els jugadors i el segon entrenador, és a dir, el Jove Marc Vidal, el qual ha sabut mantenir l'equip en temps de vaques magres, mantenint una nau a flot amb més o manco bon rumb. (Margalidenc, 1-Espanya, 4) (Espanya, 1-Montuiri, 1; i La Unió,)-Espanya, 0). Considerant que va arribar a tenir sis lesionats dels considerats habituals titulars, i això que al seu dia, qun formava tàndem amb Jaume Manresa, fou rellevat passant a un segon pla, ara ha demostrat que va molt i s'ha donat la casualitat que amb ell, la banqueta del C.D. Espanya va aconseguir la primera victòria en camp contrari. Per tot això "mister" Marc, "chapeau".

ESPANYA, 1-PETRA, 2

En una primera part avorrida i poc vistosa, en la qual l'únic de positiu varen ser els gols visitants marcats en els minuts 14 i 45 per Vicens i per Matas, li va seguir una segona part amb deu minuts d'inspiració local, en els quals es va aconseguir el gol per mor de Matias Terrassa, però aquests minuts no foren suficients per guanyar el partit ni tampoc per empatar-

lo i més si es té en compte que d'un temps enrera fins el Petra ha estat sempre la "bèstia negra" per al C.D. Espanya.

MARGALIDENC, 1-ESPANYA, 4

Una dutxa d'aigua freda per a l'equip del camp de S'Estanyol que va frenar en

veure reflectida en el marcador amb els gols de Terrassa (2) i de Capó(2)

ESPANYA, 1-MONTUIRI, 1

Una nova vaga d'àrbitres- que es va mantenir fins a la propera jornada- va fer que la Federació Territorial Balear hagués de posar ex-àrbitres, col·legiats d'altres organismes i algun aficionat per tal de dirigir els diferents partits de les nostres illes. A Lluçmajor, ens va tocar Antoni Munar, un àrbitre per excel·lència; el qual sense estar molt bé, no va influir en el resultat d'empat a un, la qual cosa va reflectir el marcador la final dels noranta minuts. Va començar marcant l'Espanya, en el minut 58, mitjançant Terrassa el qual sembla que en el nou estat torna a recobrar l'olfacte goleador que va tenir en temporades passades. D'altra banda hem de dir que l'empat visitant va ser aconseguir que nel cronòmetre marcava el minut 74, per vicens Vaquer, ex jugador de l'Espanya i del desaparegut C.D. Lluçmajor. i que, per cert, va ser substituït quatre minuts més tard per l'entrenador Llorenç Amengual en un inten no sabem de què, perquè fins aleshores el quadre visitant amb Vaquer de centrecampista, havia jugat bastant bé, fins i tot si no hagués estat per les tres intervencions magistrals que va realitzar Garí Quintana,

sec les aspiracions d'un Margalidenc fins ara favorit per ocupar una plaça d'ascens. Per tant, victòria del C.D. Espanya en camp contrari gràcies a la bona tasca d'un combinat que no es va emporugir malgrat dels molts de lesionats que hi havia a la plantilla, guanyant i convencent amb una superioritat que es va

enviant l'esfèric a corner, s'hagués pogut produir un altre resultat.

LA UNIO, 0-ESPANYA, 0

Obligat per les circumstàncies -la mitja dotzena de lesionats que habitualment jugaven abans- i principalment per la tasca tan ben realitzada en els darrers encontres l'entrenador va repetri la mateixa base d'equip que les dues jornades anteriors i si hem de ser sincers hem de dir que els que sortiren del camp de Ca's Vicari es

varen jugar la figura per aconseguir aquest empat contra La Unió que va ser ben just encara que els espanyistes jugassin a la defensiva, una tàctica com qualsevol altra en l'àmbit futbolístic, però aquesta vegada va sortir bé lastre que es duu acumulat.

SON SARDINA, 1-ESPANYA, 1

Un encontre jugat en dissabte horabaixa (27-II-88) per dos equips que anaven empatats a devui punts en el pilotó de la coa i continuen després del partit tan

igualats com abans ja que quan va concloure el partit el marcador assenyalava igualda a 1 gol.

En conseqüència un altre punt per a l'èspanya i all'º que és millor, un negatiu menys i el gol de Terrassa que com hem dit anteriorment s'ha tornat trobar a sí mateix. Referent al partit hem de dir que es va avantetjar prest el conjunt local, concretament en el m. 7 mitjançant Crespi d'un encertat cop de cap però duraria poc l'alegria de l'aficionat local perquè abans de complir-se la mitja hora va marcar l'equip llucmajorer.

Per la resta, poc que contar, apart dels gols, en no ser el joc insuls d'ambdós contendents en un horabaixa de molt de fred que va deixar gelats els espectadors que anaren al camp de Son Sureda.

Alevins C. D. Espanya II Regional

Un poc de tot

(Quintana)

Des de que va començar la segona volta podem dir que hi ha hagut un poc de tot, com a la vinya del Senyor, és a dir, una derrota per la mínima, una victòria, també per la mínima, una altra per golejada, una jornada de descans dins de la normalitat i una altra no tan normal motivada per la vaga d'àrbitres.

El primer encontre d'aquesta segona volta es va jugar a Manacor i els espanyistes feren bon joc i varen vèncer a La Salle per 0-1 gràcies a un gol marcat, quan va ser transformada una pena màxima, per Ramon Castell.

El següen enfrontament va ser el primer dissabte de febrer i els llucmajorers jugaren contra el conjunt palmessà del "Cafetín", que ja havia vençut clarament a la primera volta (8-1), i que repetiria però aquest pic amb menys abundància de gols (0-1).

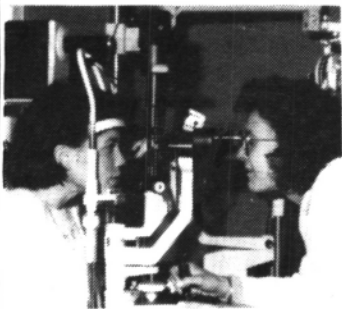
I, semblant un mal presagi, per allò del número 13, en aquesta data hi hagués descans per a tots els equips que conformen el grup A. del campionat de II Regional Aleví de Mallorca.

Set dies després, dia 20 de febrer, els al.lots de Llorenç

*Ll. Fullana, P. Muñoz, M.A. Benítez, A. Servera.
Alevins C.D. Espanya.*

**CENTRE OPTIC
EXPOLENT**

**LENTS DE CONTACTE
CONTROL VISIO
M. Paloma Garí
Optica Optometrista
Contactòloga**

C. Berga, 26 - Tel. 26 33 74 S'ARENAL

Sastre i Jaume Paniza, aconseguen el triomf més sonat des que jugen, a més per golejada, i es varen imposar al Ca'n Picafort per un resultat de 2-5 que va deixar els contraris amb la moral molt baixa perquè l'actuació destacada del quadre visitant i els gols de J. Bonet (2), J. Mut, Ll. Ginard i Joan A. Tomàs, foren importants i al combinat local li serviren de poc els dos gols marcats.

Finalment la jornada del darrer dissabte del mes va ser suspesa, com hem dit abans, per la vaga d'àrbitres i no s'ho paga, que la tornem a comentar ni que vosaltres perdeu més temps llegint-ho.

Juvenils C.D. Espanya I Regional

(Joan Quintana)

Es mantenen les posicions

Encara que els darrers resultats, exceptuant el clar triomf sobre el J. Sallista A, no hagin estat del tot molt bones, es manté la posició intermitja en l'equip blau que ve ocupant des de fa algunes jornades. Això significa que el sofriment d'un possible descens o d'un possible ascens queda oblidat per aquesta temporada.

Ara bé, volem recalcar a favor dels jugadors la gran campanya que realitzen fins ara, per primera vegada en la història, en aquesta I Regional, antesa de la I Divisió Nacional. També hem de donar tots els mèrits esportius a l'entrenador Joan Pérez, i per a Pérez, també, un deu. Pel que es refereix als resultats futbolístics, en tenim pocs per comentar des de la darrera informació perquè una jornada va ser de descans i l'altra fou suspensa per no tenir àrbitre a causa de la vaga dels senyors vestits de negre.

El partit que primer comentarem és el jugat el darrer diumenge de 1 mes de gener a la populosa barriada ciutada de la Soledat contra el Rellotgeria Calvo que venceria finalment

als Ilucmajorers per 2-0. Set dies després el C.D. Espanya va rebre la visita del segon conjunt salessià, és a dir, els escolars de La Salle, B. Un equip ben classificat que va contrarrestar el gol marcat per Mòjer amb un altre que li va servir per dur-sen un positiu a la capital. La jornada del 21 de febrer seria suspesa per la vaga d'àrbitres, encara que no tots els partits varen ser ajornats, aquest no s'arribà a celebrar i es va deixar per a una altra ocasió la visita del campo col·legial del Cide B.

Finalment, hem de comentar el darrer resultat del qual tenim notícia, el partit guanyat al J. Sallista al qual s'havia vençut ja per golejada a Inca en la primera volta (2-5), ara es va repetir el tantejador amb uns nous cinc gols, però amb cap en contra, i això és una mostra que la classificació general comença a donar a cadascú allò que li pertoca. L'Espanya és situat en una zona de tranquil·litat. Hem de dir per acabar que els gols espanyistes foren marcats per Salom (2), Jiménez i Mòjer; quant al gol que manca per completar el compte de cinc, fou aconseguit per un defensor contrari en pròpia porta.

Infantils C. D. Espanya I Regional

(Quintana Castell)

Petita millorança

Pel que respecta a l'equip que entrenen el tàndem format per Julià Ferragut i Bernat Sacares, ha experimentat una petita millorança des de la darrera informació al manco ara guanya a casa encara que a fora continua collint tremendes golejades en contra.

El primer partit que comentam és el jugat el passat 30 de gener contra el quadre blau grana de la Unió esportiva Poblera el qual va ser molt superior als espanyistes i això es va reflectir al marcador (4-0).

Però l'Espanya va reaccionar, una setmana després, i va semblar que ressorgia perquè va realitzar contra el Bto. Ramon Llull el millor partit de la temporada que se veia reflectit en el marcador. Encara que la cosa va començar malament quan en el minut 13 de la primera part el quadre visitant es va començar a avantajar però abans d'acabar aquesta primera part, concretament en el minut 36, Adrover va

aconseguir l'empat. El segon temps ja va ser una altra història i als trenta segons els locals passaven al davant a través de Segura el qual tornaria a repetir un minut més tard, però la cosa continuava bé i dos minuts després, aquesta vegada amb Bonet com a autor, l'Espanya tomava marcar per concloure aquesta ratxa golejadora i d'inspiració, en el m. 25, amb un gol d'Amengual.

No sé si ho he dit mai, ni si tan sols ho he escrit però el que és cert és que ho he pensat en moltes ocasions. Aquests jovenets poden fer qualsevol cosa, d'ells ho podem esperar tot, allò més inversemblant, sigui per bé o per mal, i si com a prova basta un botó, després del magnífic triomf de la setmana anterior, va a Campos i el titular del mateix nom els enrosca vuit gols que no ofereixen cap dubte sobre l'equip que va estar bé i el que va estar francament malament. En definitiva si miram els marcadors, hem d'afegir

G. Salvá, J. Amengual, A. Adrover, A. Julià i A. Segura. Infantils C.D. Espanya.

poca cosa en no ser que el gol de l'honor va ser aconseguit per Segura.

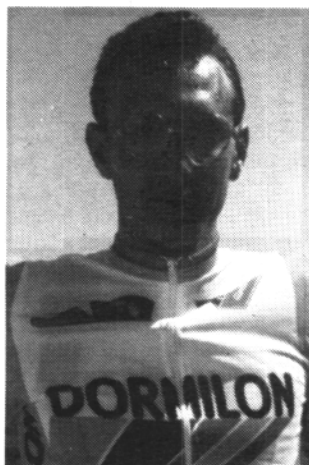
Una setmana després tornaren els bons temps i varen vèncer clarament (2-0) al Felanitx, amb gols de Ruiz i Segura.

Finalment afegirem el

comentari del darrer partit jugat abans de tancar aquesta edició i és el jugat dissabte dia 27 de febrer a Inca contra el Joventut Sallista el qual venceria a l'onze Ilucmajorer per tres gols a un essent autor del gol visitant Joan Amengual.

Ciclisme

Jaume Salvà, Seleccionador Balear

La Federació Balear de Ciclisme va formar Junta nova dia 30 de gener. Hi entraren Ilucmajorers bastants coneguts: Bernat Ferrer Gelabert i Jaume Salvà Lull.

La Junta és la següent:

President: Antoni Vallori Rotger

Vicepresident: Josep Darder Bonnín (Relacions públiques i premsa).

Vicepresident 2on: Bernat Ferrer (Àrees i recursos públics)

Vicepresident tercer: Joan Sastre Bibiloni (Àrea esportiva)

Vocals: Josep Manchado (Coordinador Challenges, carretera i pista)

Joan Oliver (Responsable ciclisme escolar), Jaume Ballester (Responsable delegat de carreres).

Tresorer: Antoni Bennassar

Secretari: Joan A. Garcias.

Seleccionadors: Guillem Timoner (Seleccionador de pista), Jaume Salvà (Seleccionador de carretera), Miquel Caldentey (Seleccionador de femines), Metge: Bartomeu Marin

PROGRAMA DE L'EQUIP REVOLTOSA

Sortida a les 8,30 bar Gual.

Dia 13 de març: Algaida, Ollerries, Sta. Eugènia, i berenar, Sencelles, Algaida, Lluçmajor. 66 Kmts. de recorregut.

Dia 20 de març: Porreres, Felanitx, berenar, Campos, Lluçmajor amb 55 Kmts.

Dia 27 de març: sortida a les 9: Algaida, Sencelles, Inca, Lluç (dinar). Hi haurà un autocar que partirà a les 11 (a tots els qui s'han apuntat abans del dia 23 al Bar Gual) per a totes les dones i nins

inscrits. Si fa mal temps es farà la passejada amb autocar o amb cotxe, de tornada pel mateix camí.

Dia 3 d'abril: S'Estanyol, Campos, (berenar Porreres, Montuïri, Algaida amb 61 Kmts. de recorregut.

Totes aquestes sortides s'efectuaran com sempre a

una velocitat de 20 a 25 kmts/h. S'agrairà a tots els participants que duguin casc de ciclista. Assistència tècnica en carretera: Pere Trujillo. Quedau tots convidats a participar en aquestes organitzacions.

TALLERS CAÑELLAS - ROTGER

SERVEI =

FIAT

=

Fiat Croma

Berlina de la categoría medio-superior al vértice de la gama Fiat.

Línea original de dos volúmenes y medio, 5 puertas, Cx = 0,32.

Habitáculo para 5 personas, excepcionalmente espaciosa en relación con las dimensiones externas.

Maletero con una capacidad desde 500 hasta 1400 dm³

Motor anterior transversal, tracción anterior, suspensión con 4 ruedas independientes del tipo McPherson.

Frenos de disco en las 4 ruedas, cambio de 5 velocidades.

Servodirección de serie.

6 motorizaciones distintas.

Opcionalmente: equipo de frenado ABS,

suspensión posterior autonivelante,

asientos anteriores regulables y calefactores,

calefacción con control automático de temperatura.

C/ HISPANITAT, 19 - TEL. 66 06 47

Benjamins C.D. Espanya grup Manacor

Una classificació d'acord amb les circumstàncies.

Quan els factors manen, ens duen a pensar que els benjamins del C.D. Espanya ostenten una classificació d'acord amb les circumstàncies perquè s'ha traspasat l'equador de la competició, i hem de tenir en compte que la totalitat de jugadors és la primera vegada que competien en encontres oficials de futbol.

Un cop fet aquest aclariment, anem amb els darrers resultats, però si hem de dir ver, a causa de les tres jornades de descans que ha registrat el campionat, més bé són pocs.

Malgrat això es va jugar un partit (31-2-88) que havia estat ajornat al seu dia, devers el mes d'octubre, per mor de la pluja en el minut sis. Es varen jugar els minuts restants i ens varen marcar quatre gols contra un Porreres, pletòric de facultats que ocupa la segona plaça de la classificació compartida amb el Montuïri.

J.M. Garcia, G. Aguiló i P. Janer. Benjamins C.D. Espanya.

El primer encontre de la segona volta es va jugar en el camp de "Es Revolt" contra el titular Montuïri el qual ens va derrotar severament (8-3). Els gols visitants encara que serviren de poc, al manco en aquesta ocasió, foren aconseguits per Jiménez, Aguiló i J. Segura.

Set dies després, en el

municipal Llucmajorer, ens va visitar el Porreres, i ens va prendre un punt (1-1) la qual cosa va ser ben injusta segons el que es va esdevenir sobre el terreny de joc. El gol local fou marcat per Jesús Rubio.

Finalment, el darrer resultat que coneixem, és el magnífic empat a tres gols aconseguït a Algaida amb

interessants alternacions en el marcador. Va començar marcant l'Espanya i la primera part ja va acabar amb un empat. En el segon temps va passar davant l'equip local però poc temps després empataria el quadre espanyista, fins i tot repetiria avantajant-se al marcador. Però, per acabar, el propietari del terreny igualaria. Els gols de l'Espanya es varen materialitzar a través de Ferragut, Gelabert i A. Aguiló.

Campos	15	15	0	0131	10	30	
Montuiri	16	11	3	2	55	17	25
Porreres	16	10	5	1	60	25	25
Son Servera	16	11	1	4	69	23	23
Avance	15	10	1	4	58	43	21
Barracar	16	8	4	4	57	32	20
Escolar	16	7	4	5	35	26	18
Barracar At.	16	9	0	7	47	44	18
Pto. Cristo	16	6	2	8	32	53	14
Espanya	16	5	3	8	36	50	13
Ses Salinas	16	5	1	10	26	63	11
Algaida	16	3	1	12	25	71	7
Cardassar	15	2	2	11	20	43	6
Moli Nou	16	2	1	13	19	79	5
San Juan	15	0	0	15	10	99	0

Joan Quintana Castell

Basket Llucmajor

Falten només dues jornades per acabar la segona fase de la lliga sènior provincial, i l'equip de Llucmajor es presenta com el màxim aspirant al primer lloc. En aquests moments porta dos punts d'avantatge als equips que el segueixen: La Salle i Sport Jogging, i això vol dir que com a molt li poden empatar a punts a la classificació final. Si fos així hauria de mirar-se el basketaveratge individual. En aquest aspecte porta avantatge l'equip de Llucmajor enfront de l'Sport Jogging perquè ha guanyat els dos partits, però pot ser que no s'esdevengui així amb l'equip de La Salle perquè encara ha de jugar dins la pista d'aquest, i a Llucmajor només li va poder guanyar per tres punts de diferència.

Després d'acabar aquesta fase començaran els play-off finals en els quals prendran part els equips d'aquest grup A-1 juntament amb els dos primers classificats del grup A-2, que sembla que seran l'Impremta BADIA i el JOVENTUT Mariana de Sóller. Es jugaran eliminatòries al millor de tres partits, jugant-se el tercer d'aquests, si fa falta, dins el camp del millor classificat a la fase anterior. La primera eliminatòria serà:

1r. classificat A-1 contra 2on. classificat A-2

2on. classificat A-1 contra 1er. classificat A-2

3er. classificat A-1 contra 6è classificat A-1

4rt. classificat A-1 contra 5è classificat A-1

No cal dir la importància de quedar en aquesta fase perquè si fos així s'assegura que en els play-off el tercer partit de cada eliminatòria es jugaria dins la seva pista. Això sembla molt important, principalment si es té en compte que així com ja ha perdut quatre partits fora del seu pavelló, allà dins encara no coneix la derrota en el que es duu de temporada.

De cara a aquest final de temporada, l'equip de l'Alejandro Segura, a causa d'una lesió al genoll, ha dit pràcticament adéu a l'equip, però aquesta baixa ha estat ocupada pel juvenil Vicente Rubio primerament i ara, més tard, per Manolo Leal, un aler amb el qual es comptarà disn a final de temporada.

Pel que respecta a d'altres categories, les coses no milloren. Els equips masculins ja han acabat les lligues quedant per la meitat baixa de la classificació. Ara els jugadors es troben lliures per ajudar al primer equip.

A la categoria femenina només l'equip infantil es troba ben classificat, amb tan sols un partit perdut. Les juvenils estan jugant pels llocs del 9 al 17 les altres es troben als darrers llocs de les respectives categories.

Entre Noltros

NAIXAMENTS

- Noelia Garcia Peña, filla de Manuel i Encarnació, nasqué el 6/2
- Maria del Mar Ballester Puigserver, filla de Pere i Maria Dolors, nasqué el 7/2
- Miquel Amer Mulet, fill d'Esteve i Antònia nasqué el 10/2
- Esteva Cirerol Aguilar, fill d'Esteve i Maria, nasqué el 11/2
- Laura Gil Clar, filla de Leonidas i Catalina, nasqué el 12/2
- Joan Rullan Magro, fill de Jaume i Paula, nasqué el 12/2
- Antònia Maria Puigserver Mojer, filla de Pere i Maria Antònia, nasqué el 15/2

MATRIMONIS

- Jordi Carreres Mascaró i Antònia Aina Oliver Garcias, es casaren a Lluçmajor el 30/1
- Sebastià Parets Arrom i Maria dels Angels Barrios Sanz, es casaren al Santuari de Gràcia el 31/1
- Francesc Garí Prohens i Balbina Gost Muntaner, es casaren al Santuari de Gràcia el 14/2

- Antoni Paredes Saez i Margalida Cantallops Roca, es casaren a l'església de Sant Bonaventura el 6/2
- Mariano Llamas Morales i Sebastiana Andreu Socias, es casaren al Jutjat de Pau el 25/2
- Joan Noguera Cardell i Jerònia Antònia Tomàs Ferrer, es casaren a l'església de Sant Bonaventura el 25/2
- Joan Trobat Vaquer i Joana Obrador Pou, es casaren a l'església de Sant Bonaventura el 20/2

DEFUNCIONS:

- Bartomeu Sastre Vidal, morí el 1/2 als 82 anys.
- Francisca Ferretjans Salvà, morí el 6/2 als 86 anys.
- Antònia Mulet Llaneras, morí el 10/2 als 62 anys.
- Joana Aina Garcias Caldés, morí el 10/2 als 78 anys.
- Jaume Mut Salvà, morí el 13/2 als 78 anys.
- Encarnació Navarro Garcia, morí el 16/2 als 89 anys.
- Onofre Mas Quetglas, morí el 17/2
- Federic Martínez Sánchez morí el 4/2 als 27 anys.

PETITONS

**ARTICLES
INFANTILS**

**LLISTES DE
NAIXEMENT**

**Plaça Espanya, 46 Tel. 66 18 59
Lluçmajor**

**SANEAMIENTO
CALEFACCION**

Gabriel Oliver

**INSTAL·LACIONS SANITARIES
CALEFACCIO
ENERGIA SOLAR**

Exposició i Vendes: C/. Born, 2 - Tel. 66 06 52
Taller: Melià, 26 - Tel. 66 16 37 - LLUCMAJOR

Cristaleria Lluçmajor

Envidrat d'obres - Miralls - Vidres de Color - Decorats -
Vidres en general

Ronda Migjorn, 105 - Teléf. 66 14 93 - LLUCMAJOR (Mallorca)

Jaime Llull Rodríguez

- Instal·lacions elèctriques
- Enllumenat
- Instal·lacions d'energia solar
- Montatge de quadres elèctrics
- Antenes TV
- Instal·lació de comptadors
- Canvis de tensió
- Contractació de comptadors
- Pressupost gratuït

C. Gómez Ulla nº 45 Tel. 66 17 92 (Lluçmajor)

P'es Forat d'es moix

Tant el Batle com el Regidor d'Urbanisme diuen estar orgullosos de lo ràpides que es tramiten les coses d'urbanisme.

Sobretot segons la signatura. Veurem si la signatura del moix té tanta influència como la de cert regidor del P.s.o.E. Aquesta té les teulades vermelles i això es il.legal.

Sabates Can Gramet

**VENDA DE MOSTRES
PARELLS SOLTS**

*C/. Bisbe Taixaquet, 6 - Tel. 66 03 74
LLUCMAJOR*

RESTAURANT

GRAN VIA

**NOCES - BANQUETS - COMUNIONS
I BATEJOS**

Informació: 66 03 17

PEGASO

Taller autoritzat

ANTONIO ROSSELLO RAMIS

Servei de "parches" i pneumàtics

C/ Navarra, 4-6 Tel. 66 09 28

TALLERS LLUCMAJOR

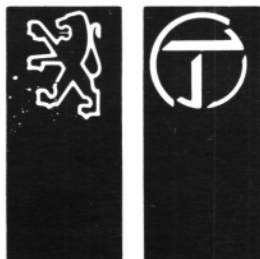
SERVEI OFICIAL

REPARACIONS EN GENERAL
PLANXISTERIA I PINTURA

Ronda de Ponent, s/n.
Tel. 66 12 67

LLUCMAJOR

PEUGEOT 405

EXPRESSIO D'INTEL.LIGENCIA!

**4 MODELS DES DE
1.750.000 ptes**

**Preu
FF+IVA+Transport**

TALLERS MARINA

**PEUGEOT
TALBOT**

OCASION EN MUEBLES RIERA BASSA

**POR REFORMAS DE LOCALES. EXPOSICION
LIQUIDAMOS NUESTRAS EXISTENCIAS EN:**

**COMEDORES
DORMITORIOS MATRIMONIO
DORMITORIOS SOLTERA
TRESILLOS
MUEBLES AUXILIARES**

**PRECIOS INCOMPARABLES
IMPORTANTES DESCUENTOS**

**Aproveche esta ocasi3n antes del pr3ximo Abril, fecha
en que deben de empezar las obras de reforma.**

**Exp. C/Conquistador, 23 (Junto Cine Goya) Manacor
abierto de lunes a s3bado de 9 a 13 horas y de 16 a 20 horas. Tel. 551797**

AUTO-ELECTRIC *Barceló*

Ronda de Ponent, s/n - Pedro A. Mataró, 55
Tel. 66 01 70
LLUCMAJOR (Mallorca)

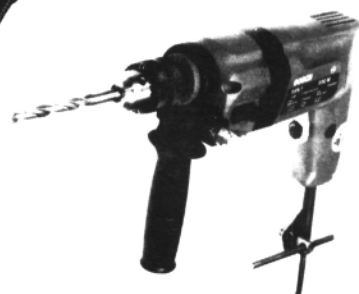
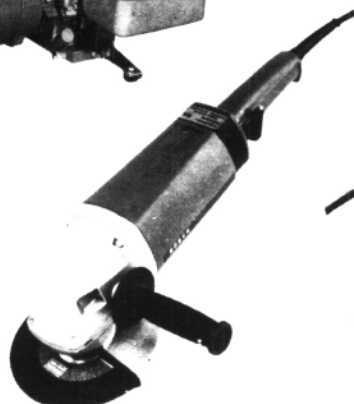
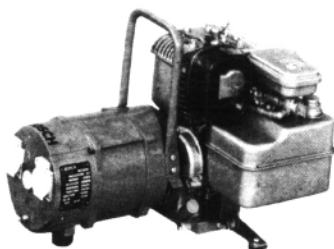

Venta y asistencia
técnica de los productos:

BOSCH
Automóvil

BOSCH
Herramientas

Calentadores
JUNKERS.

SEAT

MALAGA INYECCION

Cra. s'Arenal, s/n - Tel. 66 02 34 - LLUCMAJOR

Rubí Automóviles Lluçmajor, s.a.